

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
10.10.2013. ГОДИНЕ**

Председник већа: Данас је 10.10.2013. године, 09 часова и 34 минута.

Отварам заседање и објављујем наставак главног претреса у предмету К-По2 1/12 против оптуженог Боже Видаковића и Жарка Чубрила због кривичног дела из члана 142 став 1 и 144 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО-1/12 од 22.06.2012. године.

Поступаће веће у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
-оптужени Боже Видаковић и Жарко Чубрило са браниоцима адв. Бранком
Димићем и адв. Симом Кнежевићем,
-пуномоћник оштећене Ивке Трајковић адв. Марина Кљајић.**

Само да се чујемо са Судом у Осијеку где би требао да буде судија Мирослав Рожац. Да ли се чујемо?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Дobar дан.

Председник већа: Дobar дан.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Чујемо се и видимо се добро. Дobar дан свима.

Председник већа: Дobar дан свима. Да видимо само ко је приступио од ових сведока који су били данас позвани, колико сам ја овде добио информацију.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Колега, ја ћу Вам прочитати, поново је дошло до неких промена па ћу Вам прочитати редом. Може?

Председник већа: Може.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Приступили су уредно позвани Звонко Пенић, Владо Валентић, Вера Перковић, Јелка Ерменић, Јозо Кнежевић, Жељко Брњеварац, Чедомир Вукашиновић, Богдан Угрица, Симо Бекић, Зденко Матић, Иван Готовац и Оливер Киш.

Нису приступили Марта Митаренко и Катарина Церенко. Марта Митерко који су доставили документацију којом су се оправдали.

Председник већа: Они имају преко 80 година, је ли тако?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: А Илија Тинтор уредно позван није се одазвао. Саво Липовина за њега немамо уредну доставу, имамо назнаку да је одселио. Дакле, имамо присутно 12 свједока овим редом како сам набројао.

Председник већа: 12 сведока, добро. Ови сведоци, знам за Марту Митерко да је она преко 80 година.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Тако је, тако је, а слично је и са Катарином Церенко.

Председник већа: Добро. Видећемо ако се будемо сагласили овде да се њихови искази прочитају, имајући у виду њихове године и тешко кретање.

Онда би почели са претресом тако што ћемо саслушати сведоке по овом реду који су и позивани. Значи прво да уђе Звонко Пенић, па онда остали сведоци. Док Ви позовете сведока Звонка Пенића ја ћу дотле отворити претрес.

Како су испуњене све процесне претпоставке те су се стекли услови за наставак главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Главни претрес је јаван.

Констатује се да се врши аудио снимање претреса и да ће препис тонског снимка бити саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Звонко Пенић.

Сведок ЗВОНКО ПЕНИЋ

Председник већа: Добар дан господине Пенићу.

Сведок Звонко Пенић: Поштовање.

Председник већа: Да ли се чујемо?

Сведок Звонко Пенић: Чујемо, чујемо.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Ми овде имамо на Вашем записнику о испитивању од 18.06.2007. и од 19.12.2011., да ли се променило нешто у Вашим личним подацима које сте тада дали?

Сведок Звонко Пенић: Не, није се променило, само је потврђено ово меил што сам вам послао у Београд, потврђено је то да су спаљени, значи да су два пута ексхумирани, вађени и да су спаљени у циглани у Сарвашу.

Председник већа: То ћемо кад будете давали Ваш исказ, то ћете да испричате, сад само узимамо прво податке.

Са личним подацима као на записнику од 19.12.2011. без промена.

Овде окривљене Божу Видаковића и Жарка Чубрила познајете?

Сведок Звонко Пенић: Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству или завади са њима?

Сведок Звонко Пенић: Не, никад ни био.

Председник већа: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и не смете ништа да прећутите што вам је познато, осим што не морате да одговорите на питања којим би вероватно изложили себе или лице блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу.

Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, а Ви поновите за мном само. Јесте ли спремни?

Сведок Звонко Пенић: Јесам, јесам.

Председник већа: Заклињем се својом чашћу.

Сведок Звонко Пенић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Звонко Пенић: Да ћу све у суду што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Звонко Пенић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Звонко Пенић: И да од оног што ми је познато нећу ништа прећутати.

Председник већа: Добро. Само приђите мало ближе микрофону да би Вас боље чули.

Сведок Звонко Пенић: Добро, јел овако у реду?

Председник већа: Е сад се чујемо. Ви сте већ испитани кажем 18.06. и 19.12.2011. а ово је било 2007. можете сада изнети шта вам је познато о догађајима који су се десили у то време у Тењи, одакле вам та сазнања? Да ли истичете имовински захтев имајући у виду да су овде жртве ваши блиски рођаци? То је била прва половина 1991. године, односно јули месец.

Сведок Звонко Пенић: Тако је, то је свима познато и сви знамо. Значи ја, поштовани суде, ја не могу бити у својству сведока, ја могу само бити оштећеник и који располаже једна врстом података. Значи ми смо сви били ван Тења, моји родитељи који су отали у Тењу они су одведени везани жицом, све оно што сам прије рекао и да се не би понављали, вјероватно имате.

Председник већа: Имамо, имамо. Остајете при томе што сте тада рекли?

Сведок Звонко Пенић: Све остајем, да.

Председник већа: Добро. То су били Ваши родитељи. Како сте добили сазнања шта им се десило, ето то нам реците.

Сведок Звонко Пенић: Овако, када је размењено пар заробљеника из Тење који су пуштени...

Председник већа: Режија имамо проблем, дошло је до блокаде видео линка. Господине Пенићу имали смо неки проблем, прекинула се веза, да ли се чујемо сад? Не чује ме.

Сведок Звонко Пенић: Хало.

Председник већа: Да ли се чујемо?

Сведок Звонко Пенић: Јесмо. Значи овако, што сам рекао мало прије господин Перо Штефанац и његова супруга су размењени, тј. пуштени у град Осиек из Тења и све информације полазе отуда јер су они цијело вријеме били у Тењу у заточеништву у својој кући, у радном воду су били. Он је иначе кровопокривач и пуно информација знаде и на суду у Осиеку их је прогласио на захтев мога брата Мирослава Пенића ради обнове куће, прогласили су их мртвима али до дан данас их нисмо пронашли. Ето, те је опет тједан дана, опет напомињем да су тијела ексхумирана у два наврата. Трећи наврат је да су спаљени на циглани у Сарвашу и то је дефинитивно тако, потврђено је из Лондона, човјек који је ајмо рећи Србин, православац, како год хоћете, држављанин Републике Хрватске у то време био, сад тренутно ради у Лондону и он је то потврдио да су спаљени посмртни остаци у циглани Сарваш, мислим толко ја вјерујем, ето, човјек једини којим вјерујемо из Тења у то вријеме иначе се не дружим с таквим особама.

Председник већа: Како се он зове, да ли имате његово име и презијем?

Сведок Звонко Пенић: Не могу, знам његово име и презиме али не желим вам то рећи.

Председник већа: Добро, због нас да би ми могли да утврдимо. Значи он Вам је рекао да су ваши родитељи спаљени у тој циглани?

Сведок Звонко Пенић: Да.

Председник већа: Добро. Ако немате шта да додате, само да Вас питам да ли истичете имовинско-правни захтев?

Сведок Звонко Пенић: Како мислите?

Председник већа: Да ли тражите накнаду штете?

Сведок Звонко Пенић: У сваком случају ја сам то, кад смо онда имали не знам који је то био датум, исто сам тражио.

Председник већа: Рекли сте „захтев ћу специфицирати накнадно и то право придржавам“, значи остајете при томе?

Сведок Звонко Пенић: Остајем, остајем.

Председник већа: Добро. Сада ће Вам постављати питања. Прво ће Вам поставити питања тужилац, а онда и остале странке у поступку.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић заменик тужиоца за ратне злочине. Господине Пенићу, ја ћу имати само два питања. Мало пре сте нам рекли да сте од супруге господина Пере Штефанца и њега сазнали шта се десило са вашим родитељима.

Сведок Звонко Пенић: То јест од Пере, ја сам само споменуо у контексту супругу јер је и она пуштена заједно, значи Перо Штефанац је радио на крововима, како су гранате падале по самом селу онда они су они присилно морали радити као радни вод. Он је био занатлија, значи столар, тесар већ како је, у то вријеме и он је то радио. Кад су их одводили он је видио како их вежу жицом и одводе у кино „Партизан“ и сва трагедија се даље наставља кроз мој допис и оно што сам вам до сад рекао. Мислим ја се не бих желио понављати нити имам више живаца за то јер то јако дуго траје и мислим да је ово већ сваке памети, да нико од њих није осуђен. Тренутно исто сад стојим у ходнику, не знам за своје реакције шта бих реагирао. Имате овде, позвали сте човјека свједока који би требао лежати најмање 10 година у затвору.

Заменик тужиоца: Хвала вам, хвала вам што се тога тиче. Реците ми да ли знате име супруге Пере Штефанца?

Сведок Звонко Пенић: Ката. Сви су преминули нажалост, малигна болест и такве ствари.

Заменик тужиоца: И имам још једно питање, значи током давања исказа 2011. године пред Жупанијским судом у Осијеку, на страни број 3 рекли сте „Могу рећи да сам чуо да је Божа Видаковић особно убио Ђуро Киша“, да ли се тога сећате?

Сведок Звонко Пенић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми молим вас да ли знате од кога сте чули то?

Сведок Звонко Пенић: Па шта бих вам ја требао рећи на то, јер сам вам ја рекао да ја нисам сведок, има добрих људи који ће опет рећи, значи људи који су заточени били и у том смислу. Ја не знам да ли се то сто посто десило јер свједок Киш је заточен у Тењу, он је био жив, само мало, само мало. Господин Ђуро Киш је заточен до паса је доведен у кино салу и у ходнику кино сале је убијен. Значи није погинуо на ратишту него је доведен до паса, истучен, премлаћен и тамо су га убили.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок Звонко Пенић: То је то.

Председник већа: Хвала. Одбрана, има ли питања? Изволите, представите се.

Адв. Бранко Димић: Добар дан господине Пенићу. За Вас само пар кратких питања. Ако могу добро да видим одавде, држите испред себе неке папире, можете ли ми рећи да ли се ради о некој званичној документацији или су то неке Ваше белешке?

Сведок Звонко Пенић: Може, ево ја ћу вам управо сада показати мјесто злочина.

Председник већа: Проблем је што нам је слика лоша.

Сведок Звонко Пенић: Ево овако, то вам је кино сала „Партизан“ ди су ти људи убијани, могу вам навести људе који су тамо убијени, колико су моја сазнања, а остали су одведени према Силашу, убијени и пребацивани скупа са мојим родитељима, ако желите, ево видите, да ли вам се добро то види?

Председник већа: Проблем нам је што нам слика нешто није, конференцијска веза није најбоља, тако да вас видимо у сенкама што се каже, чујемо Вас одлично али Вас лоше видимо. Не знамо шта је са видеом.

Сведок Звонко Пенић: Па ето, има још, ево још једна слика отприлике.

Председник већа: Не, само је било питање шта су ти папире, значи то су оно што се каже ваши папире, документација.

Сведок Звонко Пенић: То је документација, опростите, то је документација значи која, имамо човјека који је био 45 дана у затвору, имамо имена убијених људи, фали један човјек. Тај човјек је прво био рањен и бачен на вуковарској цести, он је преминуо након 20 дана, значи 46 људи има убијено у Тењу. Писало господин Божо, Мате Божо, он је иначе био матичар, значи позната су му имена, годишта и презимена

отприлике, познато ми све скупа. Овде имам исто једну књигу, видите, „Где су наши најмилији“, где пишу сва наша имена из целе Хрватске. Не знам, уникат је једна књига и друга књига и ова мала књижица, видите, вјеројатно да ли је имате не знам. Овако, ако вас занима могу вам саопћити да смо основали удругу тј. Удруга страдалних, скраћени назив Удруге страдалници домовине, зато што се исте кроз повијест провлачи увјек једна те иста, да су Хрвати геноцидни или овакви или онакви. Они нису геноцидни, они су убијани '41., они су убијани '91., '98. била интеграција, а они који су то радили они су побјегли, то су велике оне војсковође. Немам ништа особно против ни српског ни православног народа али имам и дружим се дапаче, сам особно сам био касније и у рату и доста сам људи гледао да спасим, да помогнем, значи да не доживе ти људи који су остали у граду Осијеку шта су доживили моји родитељи. То је срамно и не иде никоме на част.

Председник већа: Добро. Изволите, да ли има још неко питање?

Адв. Бранко Димић: Следеће питање, реците ми да ли сте некада чули да се Бошко Сурла везује за догађаје у вези убиства Ђуре Киша?

Сведок Звонко Пенић: Јесам, и чак имам његов спис суђења и тамо има доста нелогичности од Симе Бекића брата његова јер он је био на стражи, јер брат му је радио на багеру и господин је пуштен на слободу и ужива слободу и у хрватском дому је исти тај Бошко Сурла, а сад ћу вам показати, ево спис, извештај са суда, отприлике то је то тај спис његовога суђења. То ми је све познато од ријечи до ријечи.

Адв. Бранко Димић: Извините, пошто не можемо ми то читати сада одавде.

Председник већа: Имамо ми то.

Адв. Бранко Димић: Можете ли нам само рећи усмено да нам испричате шта Ви знате о томе, какве везе има Бошко Сурла са убиством Ђуре Киша?

Сведок Звонко Пенић: Како не бих знао. Он је доле заповједник био у, то вам је некад била амбуланта, иза амбуланта та кино сала што сам вам мало прије показивао. Значи Борковић Бранко он вам је заповједник био, а тај исти Симо Бекић који ће данас сад мало после мене ући вјеројатно у ову судницу и господин Угрица они су исто судјеловали у том злочину. Пазите, у то врјеме они су били људи који су чували, људи у цивили, значи нису чак ни цивилна заштита била, која цивилна заштита? Цивилне заштите уопће није било, то је била једна самовоља, они ни једним својим актом нису спречили те људе да се ти људи не одведу, не убију, нег су помогли у убијању и масакрирању тих људи.

Адв. Бранко Димић: Јесте ли Ви чули конкретно да су Симо Бекић и Богдан Угрица били присутни кад је убијен Ђуро Киш?

Сведок Звонко Пенић: Јесам. Имам, ево доста ту има и људи који су из Силаша и има пуно људи који су га, мојих презимењака, премда нисмо у крвном сродству, кроз те књиге, кроз те записе све скупа имам. Имам пуно тих информација ако имам и слику ако треба показаћу вам опет ако ви немате. Значи мој отац чучи, госпођа Церенко она шеће, Јозо Јозановић и Симо Бекић са папавком пушком чувају пред кино улазом дворане.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли сте Ви чули да је Сурла био присутан баш тада када је настрадао Ђуро Киш?

Сведок Звонко Пенић: Па дал сам ја сигуран, не знам ни јуче шта сам јео, али је био тамо, ако је био доле заповједник једино што је имо ману, мислим ајмо рећи иде му у прилог, пиштољ је увјек носио, није аутоматско оружје колко ја знам, пиштољ му је увјек био уз њега и с тим је судио и налазио се са господином Божићевић у Борову Селу где су они заточени били, значи обилазио те људе, вамо, тамо, никоме није помогао, нико од њих, а сад вам могу рећи који су људи побијени тамо. Значи Ђуро Киш, Голек Анте и Мато Нађ, чини ми се да се зове, они су тамо ликвидирани, а Ђуро Киш убијен је у ходнику, а ови су убијени вани зато знам, и ови су други одведени значи браћа Валентић они су претучени до смрти, не знам да ли су дошли до Силаша кад су их водили живи.

Адв. Бранко Димић: Реци ми молим вас да ли се сећате од кога сте чули да су Симо Бекић и Богдан Угрица били присутни кад је настрадао Ђуро Киш?

Сведок Звонко Пенић: Па зато што имам доказе слику, био је стражар тамо, могу вам имена сад напомињати а шта ми је корист од тога. Ви имате људе у суду које имате, ја, како да вам кажем, не знам шта бих вам рекао више на то.

Адв. Бранко Димић: Немам више питања. Хвала.

Сведок Звонко Пенић: Хвала Вама.

Председник већа: Да ли има још неко питања? Изволите, укључите, представите се.

Опт. Божа Видаковић: Господине Пенићу, ја Вас не познајем, можда године су прошле и тако даље, него желим да Вас питам где сте Ви пре рата становали да бих знао о ком се Пенићу ради, пошто је Пенића било више.

Сведок Звонко Пенић: Па Пенића је било више. Било је у Силашу и у Тењу.

Опт. Божа Видаковић: Где сте Ви становали да бих знао о ком Пенићу?

Сведок Звонко Пенић: Ја сам становао на Туфеку и у Тењу, кућу сам имао и стан сам имао на Туфеку, а у Тењу сам имао кућу са родитељима које сте ликвидирали.

Опт. Божа Видаковић: Нисмо, немојте говорити у множини господине. Ја немам везе са убиством Вашег оца.

Сведок Звонко Пенић: Па Ви сте један од тих.

Опт. Божа Видаковић: Ја?

Сведок Звонко Пенић: Да.

Опт. Божа Видаковић: Шта сте Ви по струци?

Сведок Звонко Пенић: Шта тебе брига шта сам ја по струци.

Председник већа: Само мало.

Сведок Звонко Пенић: Ти си криминалац и злочинац.

Председник већа: Само полако, ако не желите да одговорите на питање не морате. Значи ако не желите то је ваше право али нема потребе да се вређамо.

Опт. Божа Видаковић: Па како он може да каже да сам убио његовог оца.

Председник већа: Молим вас поставите питања, ако не, ићи ће преко мене.

Опт. Божа Видаковић: Нећу да разговарам с њим, завршили смо.

Председник већа: Нећете, добро. Нема питања. Изволите, имате ли Ви?

Опт. Жарко Чубрило: Господине Пенићу добар дан, ја сам Жарко Чубрило. Ви сте у сведочењу од 09. просинца 2011. године пред Жупанијским судом у Осијеку између осталог, прочитаћу вам, рекли више ствари али за две ћу Вас питати. Прва ствар, „Могу рећи да је командант милиције у Тењи био Бранко Грковић, а његов замјеник Бошко Сурла, а ту је био и Божо Видаковић, Бранислав Кнежевић и Жарко Чубрило“, моје питање је објасните нам овде како Ви знате да сам ја био у полицији када Ви сте становали на Туфек пустари, то је предграђе Осијека и нисте били '91. у Тењи, одакле Ви то знате?

Сведок Звонко Пенић: То није истина, то није истина. Ја сам имо кућу у Тењу, имо сам стан и на Туфеку.

Председник већа: Питање је како сте сазнали за ове податке?

Сведок Звонко Пенић: Које податке? За ово за господу?

Председник већа: Да.

Сведок Звонко Пенић: Па то, како, људи који су изашли из Тења и који су радили, ово што су радили, ти исти што ми то постављају, такви попут њих који су преживели, ето Хрвати који су преживели.

Опт. Жарко Чубрило: Господине Пенићу, ја се извињавам, ја бих Вас молио да ме добро слушате и само ми одговорите, пошто сте сврстали ме да сам био припадник милиције у Тењи, како Ви то знате, одакле вам та информација јер '91. године за време тих сукоба Ви нисте били у Тењи, како Ви то знате?

Председник већа: Чули сте.

Сведок Звонко Пенић: Овако господине Чубрило.

Председник већа: Господине Пенићу.

Сведок Звонко Пенић: Мени то јако тешко пада јер вам морам рећи а бићу толико пристојан.

Председник већа: Господине Пенићу, слушајте.

Сведок Звонко Пенић: Ви нисте заслужили да уопће разговарам с вама, толико сте безобразни и бахати били, имали сте три чисте да сад разговају по том питању.

Председник већа: Господине Пенићу, само тренутак, саслушајте ме. Ви сте већ дали свој одговор како сте сазнали и нема потребе да понављате. Рекли сте да сте сазнали од Хрвата и Срба који су изашли у то време, је ли тако, од њих сте сазнали ко је тада био у полицији, значи немате непосредних сазнања него сте само сазнали преко других лица, је ли тако? Тако сам Вас ја разумео.

Сведок Звонко Пенић: Да, је.

Председник већа: Нисте тада били у самом месту.

Сведок Звонко Пенић: Па нормално да сам био у свом мјесту завршио би тамо ди су ми завршили родитељи, убили би ме.

Председник већа: Добро, то смо разјаснили, ето чули сте.

Сведок Звонко Пенић: Могу ли нешто ја рећи?

Председник већа: Само тренутак, само да Вам прво поставе питања, па ћете на крају имати.

Сведок Звонко Пенић: Ајде, може.

Председник већа: Изволите.

Опт. Жарко Чубрило: Ако сте већ слушали од тих лица који немају име и презиме, у које време сте Ви то слушали? Када, које године сте Ви то слушали?

Сведок Звонко Пенић: Које вријеме? Па цијело вријеме. Чули смо се и са четничким штабом с којим смо разговарали телефонски за вријеме '91. године, женска се представљала и пуно информација знамо, можда ви то не знате, а ми знамо, ипак јер неке се информације се не може рећи овако јавно, исто ко и за човјека који је рекао шта се дешавало и ди су завршили ти људи спаљивањем у Сарвашу, а Ви господине вјероватно сте били неки економ или нешто сте набављали храну или тако слично кад нисте то радили, онда свака вам част, јако сте поштен човек.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, следеће питање, данас смо чули да сте дали информацију да су лешеве пронађени у циглани спаљени у Сарвашу, који лешеве, чији лешеве? Јесу ли то лешеве ваших родитеља исто ту?

Сведок Звонко Пенић: Па сви они лешеве који су до сад, који се потраживају. Не знам сад точан број, морао бих гледати из овога свега извлачит колко их још фали

али мислим још негде око 12, значи лешева. Да ли има који појединачно да је бачен негде не знам, са стране, то стварно не могу тврдити али већина која је одведена та група кад су одвели значи мога оца, моју мајку значи све те људе, онога бившега поштара значи јако њих пуно има, у суштини они су одведени и ...00.27.04..(прекид у вези) прва убијена. За њих се не губи траг, они су склањали.

Опт. Жарко Чубрило: Он не одговара на моје питање, молим вас.

Председник већа: Чекајте да чујемо.

Сведок Звонко Пенић: Они су њих пребацивали из једнога мјеста на друго мјесто, сад ћу вам рећи господине овако. Да бих ја вама то потврдио, ћелије као ћелије су вам познате да су сравните до темеља, у самим ћелијама су велике ексхумације биле. У једну те исту гробницу су бацала господа не знајући да већ тамо мртвих има, они су бацали лешеве и тела међу којима моји родитељи нису тамо били. Значи знали смо за Јуру Шарића којег су убили и бацили су три бетонске цијеве где су тенкови код једне куће прелазио преко те и ди су га пронашли. Пронашли смо чизме од Ходака, господина Ходака, сад не могу се сјетити имена, у једној гробници ди су га бацили, тамо су нашли две чизме, значи две чарапе у чизмама и прстиче, значи и њега немамо, него имамо те прстиче и две гумене чизме и две чарапе као доказ да је био у тој гробници, значи они су то бацали и претежно се све своди око Боботе и мрциништа где су животиње бацали и тако.

Председник већа: Не, питање је било само то да ли је међу овима који су, лешевима како кажете или остацима посмртним који су остали у циглани, на неки начин утврђено да се ради о вашим родитељима, да ли је рађена нека ДНК анализа или не или сматрате да су вероватно ту завршили?

Сведок Звонко Пенић: Слушајте, ја сам особно и мој покојни стриц дали смо крв за ДНК анализу. Никад лешеви нису пронађени, из тог разлога што су они то прикривали јер то су прве жртве које су пале у Тењу и Томо Валентић он је упуцан, он је исто међу њима, али он је пребачен до Осијека некако, један официр ЈНА га довео у Осијек, ето толико.

Председник већа: Добро, хвала, чули сте значи да немају доказа да су то али да он сматра да су, нећу вам препричавати чули сте и сами. Изволите.

Сведок Звонко Пенић: Доказе не можемо, нема за ДНК анализу, како ћете имати ако су спалили кости.

Председник већа: То је у реду.

Сведок Звонко Пенић: То су глупости.

Председник већа: Изволите питање.

Опт. Жарко Чубрило: Ја исказујем приговор на ово његово.

Председник већа: Добро, то ћемо после са приговорима, седите сада.

Опт. Жарко Чубрило: У реду, немам више.

Председник већа: Нема више питања. Пуномоћник, да ли имате неких питања? Чланови већа? Немају. Нема више питања. Хвала Вам што сте приступили, господине Пенићу.

Сведок Звонко Пенић: Хвала Вама.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је завршено испитивање сведока Звонка Пенића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Владо Валентић.

Сведок Звонко Пенић: Хвала Вам лепо.

Председник већа: Довиђења.

Сведок Звонко Пенић: Довиђења.

Сведок ВЛАДО ВАЛЕНТИЋ

Председник већа: Режија, може ли да погледа зашто немамо слику, опет је слика замрзнута, ако можете поново да пробате, док не дође следећи сведок? Не знам да ли се чујемо, не видимо, тренутно је слика замрзнута. Ако можете поново да позовете Осијек. Дobar дан, не чујемо се, добар дан, да ли се чујемо? Не, немамо аудио везу са Осијеком. Режија, мораћемо поново да успоставимо везу. Дobar дан, да ли се чујемо? Не.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Да ли се видимо и чујемо?

Председник већа: Сада се чујемо, ја Вас и чујем, слика је замрзнута, али важно је да се чујемо бар, сада Вас и видимо. Сведок Владо Валентић, је ли тако?

Сведок Владо Валентић: Да.

Председник већа: Приђите само мало ближе микрофону, молим Вас, да би Вас боље чули.

Сведок Владо Валентић: Да, да, Владо Валентић.

Председник већа: Ваши лични подаци, Ви сте давали Ваше личне податке у седмом месецу, 10.07.2007. године и 19.12.2011. године. Јесу Ваши лични подаци остали исти као што су били и тада?

Сведок Владо Валентић: Јесу.

Председник већа: Значи нема промена у личним подацима.

Сведок Владо Валентић: Нема.

Сведок Владо Валентић са личним подацима као на записнику од 19.12.2011. године.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину. Не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. Исто тако, ја ћу Вам прочитати и текст заклетве, коју ћете Ви поновити за мном. Да ли нас чујете? Не. Режија, имамо опет проблем. Да ли се сада видимо и чујемо?

Сведок Владо Валентић: Чујемо се.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам сада прочитати текст заклетве који гласи: заклињем се својом чашћу, Ви поновите за мном.

Сведок Владо Валентић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Владо Валентић: Да ћу о свему што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Владо Валентић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Владо Валентић: И да ништа нећу прећутати оно о чему знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Владо Валентић: Што ми је познато.

Председник већа: Овде се води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила. Ја Вас нисам питао, да ли познајете ова лица?

Сведок Владо Валентић: Познам.

Председник већа: Јесте у завади са њима?

Сведок Владо Валентић: Никада.

Председник већа: Добро. Води се поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ради се о догађајима у првој половини јула 1991.

године у Тењи. Ви сте у два наврата испитивани као сведок и тада сте дали свој исказ. Да ли остајете при свему ономе што сте тада рекли?

Сведок Владо Валентић: Остајем.

Председник већа: Сада можете у слободном излагању изнети оно што Вам је познато у вези тога, шта се десило у Тењи, видим да су ту били Ваши родитељи – Иван и Драгица Валентић, као и стриц, је ли тако, Владо Валентић? Да ли можете да испричате, шта се десило, како сте то сазнали, ето, у кратким цртама.

Сведок Владо Валентић: Тата је остао у Тењу, ја сам несумњиво знао да се нешто куха, да нешто неће бити у реду и рекао сам да изађе напоље. Међутим, он није хтео да иде, а мајка ми је такођер рекла, она неће да иде, остаће уз оца.

Председник већа: И шта сте сазнали, шта се даље десило?

Сведок Владо Валентић: Сазнао сам и то да је тата нестао, не знам тачно који датум, косио је траву пред кућом и окачио је косу о тарабу, је ли и када је мајка изашла, њега више није било. Значи покупљен је вероватно на улици, је ли.

Председник већа: Јесте сазнали, шта се после десило са њим и од кога сте сазнали, хајде?

Сведок Владо Валентић: Па док су радили телефони са Тењем, Тење-Осијек релација, овај у међувремену сам сазнао да је тата у кино-сали „Партизан“ у Тењу, затворен и да је био, да је лежао на носилима, то ми је, да је био сав крвав и претучен, лежао је на болничким носилима, хајдемо рећи или тим војним, не знам сада тачно, је ли. То ми је рекао Зденко Милошевић, јер су радили телефони, па ме је не знам ни ја зашто ме звао, ја сам код брата био у Осијеку. Радили су телефони и онда нам је он рекао, „тата ти је претучен“. Касније сам сазнао да је било још њих дванаест, једанаест или не знам сада, не знам тачан број и знам већину тих људи који су тамо били у кино-сали, јер су то, све су то мештани Тења.

Председник већа: Добро.

Сведок Владо Валентић: Што се тиче оца.

Председник већа: Реците.

Сведок Владо Валентић: Чуо да га је Божо Видаковић пред трговином, великом трговином у Тењу, то ми кажемо „велика трговина“, је ли, самопослуга, да га је он претукао.

Председник већа: Ако Вам је лакше, могу да Вам постављају питања сада, па да одговорите на питања, ако Вам је тако лакше.

Сведок Владо Валентић: Може.

Председник већа: Може, ево сада ће Вам прво поставити питања онај ко Вас је и предложио за сведока, а то је заменик тужиоца. Изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан, значи врло кратко нам кажите, господине Валентићу, како сам разумела, према Вашем исказу из 2011. године, Ви сте рекли да Ваша сазнања потичу од Ваше мајке.

Сведок Владо Валентић: Што се тиче овога да је оставио косу на капији, то ми је једино мајка рекла и да га више, није га било више у кући.

Заменик тужиоца: Кажите ми, да ли Вам је мајка евентуално.

Сведок Владо Валентић: Она једноставно није смела никога у Тењи питати, јер то је било страшно, није смела изаћи напоље. Долазили су јој у кућу разни људи, претили су јој и свашта, али ето, игром случаја је она остала жива, мислим.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је рекла, који су људи долазили и који су јој претили?

Сведок Владо Валентић: Добро, овај, из Тења су били, овај, два човека су била, али они нису претили, они су долазили узимати податке и тражили су овај, моје и братовљеве слике и тако даље. Више је, а други је био исто, не знам, овај, описивао је када смо рођени и шта ја знам и тако нешто. Он јој није претио, само је у пар наврата и сам је рекао, ето, видите, шта се дешава.

Заменик тужиоца: И везано за Ваш исказ.

Сведок Владо Валентић: А долазили су, очигледно су долазили овај, ови добровољци из Србије, по мом сазнању и претили су јој.

Заменик тужиоца: Хвала Вам. Само ми сада реците, значи 2011. године, у свом исказу кажете, за време окупације у Тењу, „значи брујало је цело Тење“, да је Божа Видаковић „прави локални шериф“.

Сведок Владо Валентић: Тако је.

Заменик тужиоца: И само ми мало појасните.

Сведок Владо Валентић: Сви су га се бојали, сви су га се бојали, био је спреман да на свакога потегне оружје, то и дан-данас у Тењу сви причају.

Заменик тужиоца: Толико, хвала Вам.

Председник већа: Изволите, одбрана, да ли има питања? Имате ли Ви питања.

Сведок Владо Валентић: Још бих нешто додао, ако би могао још нешто да додам?

Председник већа: Изволите, само сачекајте да дода прво. Изволите.

Сведок Владо Валентић: После задњег суда, моја сазнања још сам нешто мало, нормално, овај, се распитивао. Када је био, када је пао рољњак, или како год хоћете да

се изразим, још је једну особу он убио, не знам точно како се човек зове, али знам да се презива Дујмовић, јер га је.

Председник већа: Мислите на Божу Видаковића?

Сведок Владо Валентић: Изашао, да је изашао нормално, био је жив и да га је он изрешетао пред свима тамо.

Председник већа: Добро, изволите питања, само представите се.

Опт. Божо Видаковић: Валентићу, ја сам Божо Видаковић, тај локални шериф.

Сведок Владо Валентић: Да.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић, тај локални шериф.

Председник већа: Добро, само поставите питање, немојте.

Опт. Божо Видаковић: Ја бих поставио питање, реци ми, молим те, Владо, да ли си ти месар онај што је некада?

Сведок Владо Валентић: Да, да.

Опт. Божо Видаковић: Били смо некада добри. А реци ми, јеси ти становао код онога Ђуре?

Сведок Владо Валентић: Тако је.

Опт. Божо Видаковић: Од Ђуре ћеш добити најбоље информације коме сам ја живот спасио као Хрвата, најбоље ћеш од њега да дознаш.

Председник већа: Пустите тог, него питања поставите.

Опт. Божо Видаковић: Да ти поставим питање за твог ћалета, чуо си да сам ја, Божо Видаковић, твог ћалета искрварио, тукао. Да ли можеш да ми кажеш, ко ти је то рекао, име и презиме?

Сведок Владо Валентић: Ево ту је сведок исто, зато што сте га ставили да, возили сте робу из трговине велике негде, чистили сте трговину, Кнежевић Јозо и видео је старога док су му хлаче пале толико сте га претукли.

Опт. Божо Видаковић: Кнежевић Јозо је видео? Онда ми је све јасно. Добро, хвала ти пуно.

Председник већа: Да ли нема више питања?

Опт. Божо Видаковић: Нема.

Сведок Владо Валентић: А што се тиче Ђуре Ђујића, што се тиче Ђуре Ђујића, сваки дан дође зато што му је сада мајка умрла тренутно, тада смо пекли ракију и тебе

смо се дотакли, такође и још многих. Није ми ништа нешто, није се ни гадио, али ништа ни лепо није о теби говорио, тако да знаш.

Председник већа: Добро, ево сада ћу Вам поставити још нека питања. Имате ли Ви питања можда, Чубрило?

Опт. Жарко Чубрило: Не.

Председник већа: Немате. Рекли сте када сте били на суђењу.

Сведок Владо Валентић: Могао би само да одговори, да ли је убио Дујмовића.

Председник већа: То Вам одговор неће дати, не можете постављати питања, то ће суд да утврђује ако буде некада подигнута оптужница и за то, тренутно се ради.

Опт. Божо Видаковић: Ја могу да одговорим.

Председник већа: Не, нема потребе да одговарате.

Опт. Божо Видаковић: Хвала лепо.

Председник већа: Овде сте рекли приликом Вашег испитивања, да сте сазнали да је Бранислав Бане каже возио камион у Силаш.

Сведок Владо Валентић: Тако је.

Председник већа: Да ли сте разговарали касније са Браниславом Кнежевићем? Да ли Вам је рекао још неки податак?

Сведок Владо Валентић: Разговарао сам, срели смо се и прије тога сам био са једним пријатељем, једно десетак пута код њега кући и само сам га питао, зашто ми није рекао да ми је возио оца, јер ипак сам десетак пута био код њега. Ми смо неки познаници, нисмо неки пријатељи велики и он сам не зна зашто ми то није рекао. Ја сам рекао, у реду, нисам агресивна особа да бих неке друге ствари радио и дан-данас га и поздравим и сасвим нормално.

Председник већа: Пуномоћник.

Сведок Владо Валентић: Рекао ми је оно да је, остајем при исказу да је рекао да је изашао у Силашу, када су их возили и све даље што се дешавало.

Председник већа: Ви сте овде поменули да је камион преузео Божо Видаковић и Милан Мацакања.

Сведок Владо Валентић: Тако је.

Председник већа: Тако Вам је рекао Кнежевић.

Сведок Владо Валентић: Тако је.

Председник већа: Пуномоћник оштећеног, да ли има неких питања? Нема. Чланови већа? Нема, питања немају. Само да Вас питам, да ли истичете одштетни захтев, односно да ли остајете при ономе што сте прошли пут навели, да ћете накнадно одлучити о томе?

Сведок Владо Валентић: Не знам шта бих Вам рекао, након свих, након свега тога, то је јако страшно да, овај, да се човек, не знам шта бих рекао. Вероватно ћу тражити захтев.

Председник већа: Добро.

Сведок Владо Валентић: Вероватно.

Председник већа: Хвала Вам, хвала Вам што сте сведочили и довиђења.

Сведок Владо Валентић: Хвала.

Констатује се да је завршено испитивање сведока Владе Валентића.

Сведок Владо Валентић: Хвала лепо.

Председник већа: Довиђења. Нека уђе сада сведок Вера Перковић.

Сведок ВЕРА ПЕРКОВИЋ

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Вера Перковић.

Председник већа: Добар дан. Да ли се чујемо?

Сведок Вера Перковић: Добар дан.

Председник већа: Само приђите мало ближе микрофону да би Вас ми могли чути овде. Ја Вас не чујем, нешто имамо проблем са звуком.

Сведок Вера Перковић: Ја Вас чујем.

Председник већа: Хвала. Госпођо Перковић, овде имамо Ваше личне податке од 18.06.2007. године и од 20.12.2011. године. Да ли се променило нешто у овим подацима од 2011. године? Да ли су остали исти лични подаци?

Сведок Вера Перковић: То је исто, али још има нешто да, ново да додам, је ли.

Председник већа: Не, то што ћете рећи, што сте сазнали, него само питам за личне податке, име, презиме, да сте инструкторица вожње у Осијеку, да сте несродна и нисте у завади са окривљенима.

Сведок Вера Перковић: Тако је.

Председник већа: Да ли познајете окривљене, да ли знате о коме се ради?

Сведок Вера Перковић: Не, не познам, знам о коме се ради, али не познам ниједнога, не.

Председник већа: Добро, то сам само хтео да Вас питам за личне податке. Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину. Не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. Исто тако, овде имамо један текст заклетве који ћу Вам ја прочитати, па Ви поновите за мном, само – заклињем се својом чашћу.

Сведок Вера Перковић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

Сведок Вера Перковић: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Вера Перковић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Вера Перковић: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Као што сам рекао, Ви сте дали у два наврата исказ пред Жупанијским судом у Осијеку и то је од 2007. године и 2011. године. Да ли има нешто да се измени од онога што сте тада рекли? Да ли остајете при тим исказима које сте тада рекли?

Сведок Вера Перковић: Остајем при тим исказима.

Председник већа: Рекли сте да имате нешто ново да додате?

Сведок Вера Перковић: Има, има и нових сазнања, да, што сам сазнала.

Председник већа: Па изволите, можете у слободном излагању.

Сведок Вера Перковић: Може.

Председник већа: Ви знате о чему се ради, овде се води поступак против ова два лица, упознати сте са тиме, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за догађаје који су се десили у Тењи половином јула 1991. године. Па изнесите, ево изволите, реците шта је то ново?

Сведок Вера Перковић: Па ево овако, има ново то што сам у петом месецу ове године сазнала да су по моју маму дошли Ђорђе и Славомир Момчиловић и они су је одвели. И онда су је одвели у тај неки комби у којем су били Чубрило и Видаковић, је ли. И они су њих возили, било је ту, сви ти људи који сада фале, ти цивили, било их је око 13 и водили су их према Силашу. И тамо су их држали на сунцу, нису им дали воде, тако цели дан. И наводно да су их хтели убити тамо у Силашу, међутим, Силашчани нису дали и нису хтели да тако нешто остане на њиховом селу, таква срамота, је ли, па им нису дали да више остану ту, па су они кренули према Ћелијама. И у Ћелијама су их убили и тамо су их закопали. И онда након неког времена су их поново вадили и премештали, негде спомиње се Мрциниште, неко у Боботи и после тога су их поново извадили и спалили у Циглани, у Сарвашу. И сада, као наводно, трагова нема никаквих, ДНК се не може направити и тај који ми је то рекао ми је рекао да никада нећу наћи своју маму и никога од оних што су нестали.

Председник већа: А ко Вам је то саопштио?

Сведок Вера Перковић: А да их је убио.

Председник већа: Да ли има име и презиме?

Сведок Вера Перковић: Па вести стижу од некога где је Чубрило путовао тако по свету, био је слободан и говорио је и хвалио се са тим стварима. То само један поремећени лик може да се тако хвали, тако с нечим. И он је рекао као да он је богат, њему нико неће судити, он ће изаћи као слободан човек. А ја не бих сада рекао ко је мени то рекао, не бих да се тај човек позива у суд. Али та прича је поновљена мени више пута.

Председник већа: Да би могли да проверимо ту Вашу информацију, нама би требао тај податак, али добро, Ваше је право да то не кажете, ја не могу.

Сведок Вера Перковић: Да не бих доводила њега у ту ситуацију да он мора на суд, а то је рекао један православац са којим је тај Чубрило добар. И он је пред њим то причао и те су вести стигле до мене. Ја то знам, већ једно извесно време, православци у Тењи су то исто причали, тако да, овај, он се као заштитио, њега се неће моћи осудити, зато што је он, овај, палио жртве.

Председник већа: То је задња информација.

Сведок Вера Перковић: То је задња.

Председник већа: Значи, остајете при ономе раније што сте рекли и то остајете, је ли тако?

Сведок Вера Перковић: То остајем.

Председник већа: Ево сада ће Вам питања постављати тужилац, па онда остале странке у поступку. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца: Заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић, добар дан, госпођо Перковић.

Сведок Вера Перковић: Добар дан.

Заменик тужиоца: Ја, колико сам разумела, остајете при исказу који сте дали до сада. Данас чујемо имате нових сазнања.

Сведок Вера Перковић: Да.

Заменик тужиоца: Па мене сада, ето пошто нећете да откријете идентитет и ја Вас потпуно разумем, али свакако овај, да ли сте Ви у контакту са том особом од које сте чули управо ово што смо данас чули?

Сведок Вера Перковић: Да, да, да, у контакту сам са том особом.

Заменик тужиоца: Да. Значи и да ли сте од те особе сазнали да он не жели да прича о томе, или Ви закључујете?

Сведок Вера Перковић: Да, да, он не жели да га ја спомињем.

Заменик тужиоца: Добро. Ништа, свакако, овај, Тужилаштво за ратне злочине може да Вам помогне у том смислу, па уколико имате потребу, Ви се нама обратите, па ћемо ми моћи да Вам објаснимо, везано за закон, како може то да се евентуално спроведе у дело. Ја се извињавам већу што сам морала да навестим то сведокињи, тако да свакако имамо, овај законске инструменте које бисмо могли да користимо у оваквим случајевима. Јесте ме разумели?

Сведок Вера Перковић: Да, да.

Заменик тужиоца: Ако нисте, слободно питајте, ја бих могла да Вам објасним шта то конкретно значи или можете слободно да се обратите Тужилаштву за ратне злочине или уколико дозвољавате, ја бих Вас контактирала.

Сведок Вера Перковић: Може.

Заменик тужиоца: Хвала, толико. Хвала Вам што сте дошли.

Председник већа: Изволите, одбрана, да ли има питања?

Опт. Божо Видаковић: Ја бих питао.

Председник већа: Само притисните дугме и представите се.

Опт. Божо Видаковић: Госпођо Вера, ја сам Божо Видаковић, кога оптужујете да је Вашу мајку водио по причи тога човека. Реците ми, молим Вас, ја Вас не познајем, а не познајем ни Вашу мајку, да ли је Ваша мајка само фали или неко још, отац?

Сведок Вера Перковић: Како?

Опт. Божо Видаковић: Ко је убијен, отац и мајка Ваши?

Сведок Вера Перковић: Моја мама.

Опт. Божо Видаковић: А Ваша мама? А реците ми молим Вас, да ли знате можда какав комби је тај био са којим сам ја дошао са тим полицајцима?

Сведок Вера Перковић: Они су спомињали бели, спомињали су бели комби.

Опт. Божо Видаковић: Бели комби? Е ништа више, хвала Вам пуно.

Председник већа: Хвала, изволите, Чубрило, да ли има неких питања?

Опт. Жарко Чубрило: Нема.

Председник већа: Ви сте овде већ све што сте имали, рекли у Вашим исказима, па Вам ја нећу поставити никаква нова питања. Једино да Вас питам, да ли сте остали, да ли истичете имовинско-правни захтев или не или ћете то касније током поступка одредити?

Сведок Вера Перковић: Па касније.

Председник већа: Касније, добро, током поступка. Пуномоћник оштећеног, ништа, није имао питања? Добро. Хвала Вам што сте дошли данас и што све сведочили. Захваљујем Вам се још једном. Можете ићи.

Констатује се да се отпушта сведок Вера Перковић.

Нека уђе сведок Јелка Ерменић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се као сведок испита Јелка Ерменић.

Сведок ЈЕЛКА ЕРМЕНИЋ

Председник већа: Добар дан, госпођа Ерменић, је ли тако? Да ли ме чујете?

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Председник већа: Јелка Ерменић, добро. Госпођо Ерменић имамо овде Ваше личне податке би прво требали да узмемо, али овде имамо Ваше личне податке од 02.10.2007.године и личне податке од 03.07.1995.године када сте дали исказ пред Општинским судом у Макарској. Јел се нешто изменило у Вашим личним подацима од 2007., домаћица, да станујете у Јосипин двор12, Антунова, јел све то остало исто јел тако?

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику од 02.10.2007.године.

Овде окривљеног Божу Видаковића и Жарка Чубрила познајете или не?

Сведок Јелка Ерменић: Не.

Председник већа: Нисте у завади са њима?

Сведок Јелка Ерменић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве, Ви је поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Јелка Ерменић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

Сведок Јелка Ерменић: Да ћу пред судом што будем.

Председник већа: Питана.

Сведок Јелка Ерменић: О свему што будем питана.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Јелка Ерменић: Говорити истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Јелка Ерменић: И да ништа од оног што ми је познато нећу прешутит.

Председник већа: Хвала. Ради се овде о догађајима, овде се води кривични поступак против ова два лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против заробљеника, за догађаје у Тењу у првој половини 1991.године, Ви сте већ у два наврата дали свој исказ, јел има нешто да се измени од онога што сте тада рекли?

Сведок Јелка Ерменић: Ништа није измењено, ја остајем при том.

Председник већа: Пустићемо прво тужиоца да Вам поставља питање. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан, заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић. Госпођо Јерменић само ми реците, ја ћу бити јако кратка. Ваши родитељи су живели пре ратних дешавања у којој улици, кажите ми молим Вас?

Сведок Јелка Ерменић: Бранка Радичевића 54, тада је само живио, маму нисам имала.

Заменик тужиоца: Тата, ја се извињавам, извините молим Вас. значи тата је живео у Бранка Радичевића.

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми затим током Вашев исказа Ви сте рекли да је Ваш тата био затворен заједно са обитељ Кнежевић и Готовац?

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Заменик тужиоца: И кажите ми од кога сте то сазнали да ли се сећате?

Сведок Јелка Ерменић: Од гробара, од гробара у Тењу.

Заменик тужиоца: Добро, а да ли се сећате име тог гробара?

Сведок Јелка Ерменић: Ја мислим да је Драган Мандић или Магди.

Заменик тужиоца: Добро и кажите ми где је тренутно Драган Мантић, да ли је жив и да ли знате где тренутно борави?

Сведок Јелка Ерменић: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате. А он је значи био гробар у Тењу?

Сведок Јелка Ерменић: Тако је.

Заменик тужиоца: Тада, у време ратних дешавања?

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Заменик тужиоца: А данас не знате где је ?

Сведок Јелка Ерменић: Не.

Заменик тужиоца: Хвала толико.

Председник већа: Одбрана изволите, јел имате питања? Изволите, само се представите прво, укључите.

Опт.Божо Видаковић: Госпођо Јелка ја сам Божо Видаковић. Интересује ме име Вашег тате покојног?

Сведок Јелка Ерменић: Фрањо Фучек.

Опт.Божо Видаковић: Фрањо Фучек а јел можете рећи гдје је, у ком делу Бранка Радичевића је становао?

Сведок Јелка Ерменић: Па 54 број.

Опт.Божо Видаковић: 54, где би то било отприлике, јел то било на Змај Јовину излазила Ваша кућа или вамо на ону, како се зове, прву улицу лево кад улазите?

Сведок Јелка Ерменић: Па ја не знам Ви би то боље требали знат.

Опт.Божо Видаковић: Не би ја требао знат, знате шта госпођо ја сам био одговоран за један део тога дела.

Сведок Јелка Ерменић: Али оћу Вам казат да ја нисам у Тењу живјела, ја сам...

Опт.Божо Видаковић: А јесте ли дошли некад код оца у госте?

Сведок Јелка Ерменић: Јесам, јесам.

Опт.Божо Видаковић: А то Вас питам, дали сте Ви од онога главнога пута, како се зове та, Света Ана улица и кад скренете у Вашу улицу Бранка Радичевића да ли је прва улица се граничи или тамо даље код Велике баре?

Сведок Јелка Ерменић: Ма немам појма о чему причате. Немам појма о чему Ви причате.

Опт.Божо Видаковић: Добро, ја ћу провјерити само 54 број, зато што ја Вашег оца не познајем и није ми битно како је он доспио тамо.

Сведок Јелка Ерменић: Али зато је он Вас добро познавао.

Опт.Божо Видаковић: Па ја не знам како је он мене могао познават.

Сведок Јелка Ерменић: Љепо.

Опт.Божо Видаковић: Добро госпођо, ако ме је познавао.

Председник већа: Јел има још неко питање?

Опт.Божо Видаковић: Немам ништа.

Председник већа: Немате Ви питања, пуномоћник оштећеног? Ја само да се исправим овде овај записник од 03.07.1995., односи се на другог сведока, на Јозу Кнежевића само сам грешком се на њега позвао, у ствари само је Ваш од 02.10.2007. Но рекли сте да сте били на идентификацији посмртних остатака Вашег оца јел тако?

Сведок Јелка Ерменић: Да.

Председник већа: И они су пронађени на локацији Бетин двор?

Сведок Јелка Ерменић: Тако је.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев или ћете о томе касније одлучити?

Сведок Јелка Ерменић: Шта Вам то значи?

Председник већа: Да ли тражите неку накнаду штете од овде окривљених ако буду осуђени за ово кривично дело?

Сведок Јелка Ерменић: Па сигурно.

Председник већа: Добро, али не знате који је то износ него ћете га касније вероватно током поступка утврити?

Сведок Јелка Ерменић: Тако је.

Председник већа: Е то. Хвала Вам.

Сведок Јелка Ерменић: Уопште није битна цијена него да се казни онај ко је то направио.

Председник већа: Добро. Хвала Вам још једном што сте приступили у суд у Осијеку и што сте сведочили путем видео конференцјске везе, захваљујемо се на Вашем доласку.

Констатује се да се отпушта сведок Јелка Ерменић, хвала још једном, довиђења. Нека уђе Кнежевић Јозо.

Сведок ЈОЗО КНЕЖЕВИЋ

Председник већа: Добар дан. Господине Кнежевићу чујемо се. Само приђите ближе микрофону ако можете.

Сведок Јозо Кнежевић: Ја чујем.

Председник већа: Добро, ми чујемо мало слабије Вас. е сад Вас чујемо. Само овако Ви сте дали Ваше личне податке 22.10.2007.године пред Жупанијским судом у Осијеку, јел има измена у личним подацима име, презиме, где сада станујете, јел се нешто изменило од тога?

Сведок Јозо Кнежевић: Осијек, Рокова 55.

Председник већа: Значи остало је све исто? Добро, овде окривљене Божу Видаковића и Жарка Чубрила јел познајете?

Сведок Јозо Кнежевић: Да.

Председник већа: Само мало ближе да Вас чујемо, не чујемо Вас.

Сведок Јозо Кнежевић: Да, да, познајем да.

Председник већа: Јесте ли у завади са њима?

Сведок Јозо Кнежевић: Нисам никад био ни добар с њима ни у завади.

Председник већа: Добро. Јесте ли у сродству? Нисте.

Сведок Јозо Кнежевић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве Ви поновите само за мном ово што ћу Вам прочитати. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Јозо Кнежевић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Јозо Кнежевић: Да ћу све што пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Јозо Кнежевић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Јозо Кнежевић: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Ви сте у више наврата поводом ових догађаја били испитивани, први пут 03.07.095. у Општинском суду у Макарској и затим сте дали 22.10.2007. пред Жупанијским судом у Осијеку исказ. Јел остајете при тим исказима које сте тада рекли?

Сведок Јозо Кнежевић: Да, да.

Председник већа: Добро, јел знате за шта се овде води поступак, јесте ли упознати о чему се ради? Ради се о ратном злочину против цивилног становништва и против заробљеника где су оптужени Божо Видаковић и Жарко Чубрило, јел имате нешто ново да додате, да нам испричате у вези тих догађаја, где сте Ви били тада, шта сте радили, шта сте сазнали, како сте сазнали за ово што се десило?

Сведок Јозо Кнежевић: Па ја оно све што сам реко то остаје а ново нема ништа ново. Ја сам тамо био у радном воду, радио, тај Божо ми највише долазио у кућу, нападао родитеље, нападао мене, водио ме на неке радне акције.

Председник већа: Јел Вам познато нешто о овим догађајима кад је дошло до убиства Киша до убиства ових 11 цивилних лица, до нестанка шест лица која су била у кући притворени, јел знате нешто у вези тога, јел Вам познато нешто.

Сведок Јозо Кнежевић: Ја сам чуо за то, али нисам ја ништа оно видио да.

Председник већа: Ништа нисте значи лично видели. А од ког сте чули, шта сте чули?

Сведок Јозо Кнежевић: Ја сам, нисам, то је кад сам био тамо, тако се причало ко је, да је убијен овај, убијен онај, а за Меду поштара то знам да га је Божо убио.

Председник већа: Ко вам је реко?

Сведок Јозо Кнежевић: И моје родитеље.

Председник већа: Ко Вам је рекао?

Сведок Јозо Кнежевић: Ја сам тамо, он је мене натјеро да ја тамо нешто копам за воду неку цијев, и он је отишо и онда кад се вратио реко је као каже е нема више ни поштара и поштар је убијен.

Председник већа: Добро. Ево сад ће Вам поставити питања прво тужилац, па онда друге странке у поступку.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Кажите ми господине Кнежевићу према исказима које сте до сада дали Ви сте значи били у Тењи током јула и августа 1991.године?

Сведок Јозо Кнежевић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми шта се догађало везано за Вашу кућу почетком јула '91.године, односно највише ме занима како је ваш отац заробљен, ко је дошао по њега, ко га је одвео и да ли сте Ви тог момента били присутни?

Сведок Јозо Кнежевић: Па био сам присутан, долазио ми у кући сваки дан, сваки дан, није било дана да ми није он Божо долазио у кућу. Нападао, дај ово, односио је, ја сам потписивао такве ствари, нападао је и терао је мене уради ово, да идем радит, да копам између двије линије, између двије ватре, каже ако те убију убиће те твоји и такве ствари, претио ми да ја зовем Осипек да јављам шта се дешава овде а узео ми је телефоне из куће, узео ми је све, разбио ми је улазна врата пушком, ма чуда, сваки дан је долазио, није било дана да није долазио, да није претио и кад сам ја отишо по трактор да идем, нешто сам требао довести ја сам дошо стао пред кућу да видим тату, да товарим, тата ми радио у Њемачкој дуго година и да њега повезем са собом, нисам мого питао сам маму ди је, каже Божо га одвео. Њега није било и ја сам на трактор и одвезо брата млађега пошто су њега хтели као у школу одвести да иде у Србију у школу и тако то. А нико ме није, једино тај Божо, он је једини мене нападао највише на кућу, највише ми зла направио он, а он је и поубијао, имам, све знам да је он побио.

Заменик тужиоца: Кажите ми родитељи и Ви сте живели у улици Вука Караџића број 12?

Сведок Јозо Кнежевић: Тако је, да.

Заменик тужиоца: Кажите ми како, где је то у односу на улицу Бранка Радичевића тадашње?

Сведок Јозо Кнежевић: Па немаш, не знам колико има, не знам да ли има шта ја знам.

Заменик тужиоца: Па само кажите, дал је то у близини или не?

Сведок Јозо Кнежевић: У близини је, да.

Заменик тужиоца: Добро. Током исказа сте говорили да Вас је и Божо Видаковић приморао да потпишете извесне папире.

Сведок Јозо Кнежевић: Да, рекао је да то иде у месну заједницу, те ствари иду у месну заједницу и ја сам то потписивао.

Заменик тужиоца: Ви сте све то потписали?

Сведок Јозо Кнежевић: Тако је.

Заменик тужиоца: Кажите ми кад сте изашли из Тења са братом ово, како према Вашем исказу описујете да сте изашли из Тења, кад је то било?

Сведок Јозо Кнежевић: Па не могу ја точан датум сада рећ кад сам изашо, ал то је било онако, ја сам био у том граду до два ипо мјесеца и онда сам побего, кад сам видио прилику да, кад ми је претио, он је долазио претио да ће и мене убит, да ће ме водити за Вуковар, да ће тату водити за Вуковар, онда кад ми је то почео пријетит онда сам ја искористио то да сам возио тај трактор и с њим сам побего, брата малог одвео, брат осми разред био.

Заменик тужиоца: Кажите ми сем што сте били ангажовани у том радном воду,ј есте ли могли слободно да се крећете по Тењи за та два ипо месеца?

Сведок Јозо Кнежевић: Где год он дође идеш тамо, идеш тамо радити и такве ствари.

Заменик тужиоца: Значи Вама је Божо Видаковић одређивао куд се крећете?

Сведок Јозо Кнежевић: Да, из почетка онда касније то преузели неки Прпа га зову и Славен, онда су они то преузели, ми смо се скупљали као посебно Хрвати посебно Срби и онда су они...

Заменик тужиоца: Значи Божо Видаковић Вам из почетка давао те радне задатке?

Сведок Јозо Кнежевић: Да, да, тако је.

Заменик тужиоца: Хвала, хвала толико. Хвала Вам пуно, хвала што сте дошли.

Председник већа: Ево одбрана ће Вам сад постављати питања.

Адв.Бранко Димић: Добар дан господине Кнежевићу, једно питање за Вас, Ви сте у својој изјави поменули да сте о вашим родитељима разговарали са Рајком Докићем и са његовом мајком. Да ли можете да се сетите када сте то разговарали са њима о томе шта се догодило?

Сведок Јозо Кнежевић: Не разумем ја, да ли мислите за време рата кад...

Председник већа: Да, да, кад сте за време рата разговарали.

Сведок Јозо Кнежевић: Де сам ја са Рајком Докићем и разговарао, јер ја сам разговарао са његовим оцем, његов отац је мени дао тај трактор и ту приколицу да ја идем довести тај грах њихов и.

Адв.Бранко Димић: Да ли сте касније разговарали са Рајком Докићем о томе шта се догодило?

Сведок Јозо Кнежевић: Нисам ништа, он је, ја кад сам дошо ја сам се прво вратио у Тење, чим се могло ја сам се први и вратио, задњи побјего први вратио, ја сам, он ме видио, ја сам тамо ишо кроз његову улицу, он ме звао, реко сам јеси ли нашо трактор, јесам, мало имао проблема каже, добро си то направио, да ниси направио и тебе би убили.

Адв.Бранко Димић: А са мајком Рајка Докића јесте ли разговарали некад о овоме шта се догодило?

Сведок Јозо Кнежевић: Она ништа није рекла овако нешта....што сам оставио трактор, што нисам отерао.

Адв.Бранко Димић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Изволите, одбрана нема. Изволите.

Опт.Божо Видаковић: Драги Јозо ја сам Божо Видаковић који је, гледај у мене.

Председник већа: Нема потребе да Ви овде наређујете шта ће сведок да ради, схватите Ваш, само тренутак.

Опт.Божо Видаковић: Господине Јозо.

Председник већа: Јел чујете Ви мене?

Опт.Божо Видаковић: Да.

Председник већа: Схватите вашу овде улогу, значи овде сте окривљени.

Опт.Божо Видаковић: Схваћам.

Председник већа: Добро, само да сам, не можете да кажете сведоку пази где гледаш, шта радиш, обратите се сведоку, лепо се обратите и поставите питање.

Опт.Божо Видаковић: Вратио сам се, рекао сам да сам Божа Видаковић.

Председник већа: Изволите питања.

Опт.Божо Видаковић: Господине Јозо, да ли сте Ви ту обавезу радну коју сте имали, јесам ли ја наредио да радите тај пасуљ и тај грах на тој њиви?

Сведок Јозо Кнежевић: Каки пасуљ, каки грашак, па ја сам, то ми дао човјек да би побего, дао ми трактор да побегнем, а ти си мени наређивао...

Опт.Божо Видаковић: Значи ниси ти возио тај грах? Чекај, ниси возио тај грах?

Сведок Јозо Кнежевић: Јесам возио.

Опт.Божо Видаковић: Јеси ли ти то радио присилно или на добровољној бази?

Сведок Јозо Кнежевић: Присилно, јел си ме ти терао.

Опт.Божо Видаковић: Јеси присилно радио.

Председник већа: Рекао је јесте, присилно сте га Ви терали.

Опт.Божо Видаковић: Код Рајка Докића присилно сам терао да радиш грах?

Сведок Јозо Кнежевић: Не само код Рајка Докића нег свуда.

Опт.Божо Видаковић: Добро. Онда јесте Ви господине Јозо видели кад сам ја тукоа Валентића једном?

Сведок Јозо Кнежевић: Нисам видио, него он ми је рекао пред трговином кад смо истоварали робу тамо у трговину, он ми је реко био је сав крвав и раскопчан, ја га питам шта је било каже претуко ме Божо.

Опт.Божо Видаковић: А добро реци ми молим те које године си ме видио у Штудгарту?

Председник већа: Да ли сте га видели прво у Штудгарту?

Сведок Јозо Кнежевић: Кога?

Председник већа: Не можете да кажете које Вас је године видео, значи.

Опт.Божо Видаковић: Да ли сте ме видели господине Јозо у Штудгарту?

Сведок Јозо Кнежевић: Мени се чинило да сам те видио у Штудгарту.

Опт.Божо Видаковић: Које године?

Сведок Јозо Кнежевић: Па ја сам ишо тамо по мировину од тате.

Опт.Божо Видаковић: Ал које године питам?

Председник већа: Јел се сећате године?

Сведок Јозо Кнежевић: Не сећам се.

Опт.Божо Видаковић: Не сећаш се. Ја би само завршио и рекао да си ти то све Јозо измислио.

Председник већа: Добро, то ћете ставити после примедбу.

Сведок Јозо Кнежевић: Ја могу само рећ да је то све истина, да си ти један велики гад.

Председник већа: Добро немојте, без таквих израза, само да завршимо.

Сведок Јозо Кнежевић: Како немојте, убио ми је родитеље, убио ми је све живо, све живо ми је однио.

Председник већа: Молим Вас без расправе.

Сведок Јозо Кнежевић: Кад је селио све је он однио.

Опт.Божо Видаковић: Ја признајем само да нисам дозволио Главашу и вама да уђете у Тење никад. То признајем.

Председник већа: Добро, само да Вас питам још неке ствари, када сте се вратили назад у Тење јесте ли сазнали шта Вам се десило са родитељима, ко Вам је рекао, јел Вам неко рекао шта се десило с њима, ко их је одвео?

Сведок Јозо Кнежевић: Ја сам, одвео их је он, убио их је он, туко их он, и то није убио него их туко по глави, имам потврду од доктора да их је туко по глави, а има сусједи који су ми рекли ја нећу рећ њихово име да не би они имали некога проблема, они су ми рекли све, да је он, све на њега, он није никакав борац био тамо, он је био борац само да убија Хрвате по кућама и да краде, да отима, мој отац је радио 30 година у Немачкој да би то стеко, да би он то све однио код вас у Србију.

Председник већа: Кажете да сте потписали да се нешто однесе, шта су Вам однели, ствари из куће,шта је износио?

Сведок Јозо Кнежевић: Однео је, све је однешено, кад сам ја, из почетка узео је телефоне, узео је телевизор, узели су видео, од брата преко пута, мени су однели све, била је празна кућа, однео је замрзивач, однели све и ја сам све потписивао.

Председник већа: Да као дајете добровољно јел тако?

Сведок Јозо Кнежевић: Не добровољно, него да иде у месну заједницу.

Председник већа: Па као дајете, кажем као.

Сведок Јозо Кнежевић: Не дам ја добровољно ништа.

Председник већа: Да. Добро. Пуномоћник оштећеног јел има нека питања? Хоћете Ви Чубрило изволите.

Опт.Жарко Чубрило: Господине Кнежевићу добар дан, ја сам Жарко Чубрило. Када сте сведочили о Вашим сећањима у вези Меде поштара, кад сте казали да сте копали тамо неку канализацију и тако даље, рекли сте „сећам се да сам у рујну дошао на те послове“. Рујан јел то девети месец '91.године, рујан јел то девети месец?

Сведок Јозо Кнежевић: Девети, девети.

Опт.Жарко Чубрило: Молим нисам Вас чуо.

Сведок Јозо Кнежевић: Је.

Опт.Жарко Чубрило: Је девети.

Сведок Јозо Кнежевић: Девети мјесец.

Опт.Жарко Чубрило: Добро, када сте сведочили '95.године исказ сте давали у Макарској пред Општинским судом 03.07.'95.године о том истом догађају, ево ја ћу бит слободан кратко да Вам прочитам пошто је '95., била давно, рекли сте следеће „једног дана особно сам видео како група шешелјеваца и Чугаљ Драган доводе у мјесну заједницу поштара звани Медо којег су претходно истукли у кући, након тога вратили су га кући и наредили му да копа некакве рупе у дворишту а будући да сам ја у том тренутку копао канал за цијеви пукнуту од воде, чуо сам како је поштар почео вриштати и позивати упомоћ нашта су му шешелјевци псовали мајку усташку и убрзо је настао мук, а после сам сазнао да су га заклали“. Јесте ли то тако изјавили пред судом у Макарској, јел то тако било?

Председник већа: Јел се сећате?

Сведок Јозо Кнежевић: Ја сам тако изјавио, али ја то, ја нисам видео то својим очима, ја сам изјавио да су га овдели, да су га тукли, тако сам чуо, ја нисам видео на своје очи, чуо сам кад је било пуцање тамо, ја сам ту близу копао и кад сам питао, он је сам реко кад је дошо каже нема ни Меде поштара и он је.

Опт.Жарко Чубрило: Добро, немам више питања.

Сведок Јозо Кнежевић: Ја нисам видео ништа.

Опт.Жарко Чубрило: У реду, хвала Вам пуно, довиђења.

Председник већа: Хвала Вам. Јел истичете одтештни захтев или ћете се касније.

Сведок Јозо Кнежевић: Да.

Председник већа: Истичете, добро, који ћете касније одредити.

Сведок Јозо Кнежевић: Да.

Председник већа: Хвала Вам још једном што сте приступили, можете ићи. Сада би требао да дође сведок Марта Митерко. Ја мислим да је она дошла. Она је непокретна да. Онда је Жељко извињавам се Жељко Брњевац. Пре него што дође сведок ја бих поставио једно питање Вама Божо Видаковићу, јел тачно што каже да сте узимали фрижидере, да је он потписивао за Вас телефоне, све то, да сте износили из куће? Само мора да укључите и да устанете.

Опт.Божо Видаковић: Поштовани судија, све што је он рекао то је измишљено, значи све, ни једно, апсолутно ни једно, погледајте рецимо само од тога Валентића па вратите се до овога, имате. Ја никад нисам.

Председник већа: Добро, само сам Вас то питао, дали је тачно или није, добро ништа. Хвала Вам сад ћемо да идемо.

Сведок ЖЕЉКО БРЊЕВАРАЦ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Жељко Брњевац: Добар дан.

Председник већа: Жељко Брњевац?

Сведок Жељко Брњевац: Брњевац.

Председник већа: Брњевац, извињавам се. Видим да сте Ваше личне податке дали 09.05.2007.године и 12.12.2011.године пред Жупанијским судом у Осијеку. Јесу ли Ваши лични подаци исти као 12.12.2011.године, име, презиме, место становања, ништа се није променило од тога?

Сведок Жељко Брњевац: Да.

Председник већа: Добро. Овде се води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила. Јесте ли у сродству или у завади са њима?

Сведок Жељко Брњевац: Не.

Председник већа: Нисте. Добро, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно Вашег блиског сродника могу довести до тешке срамоте и кривичног гоњења или материјалне штете, како се овде

испитујете у својству сведока дужни сте да положите заклетву, ја ћу Вам прочитати текст заклетве Ви поновите за мнош. Заклињем се својом чашћу. Само приђите мало ближе не чујемо Вас.

Сведок Жељко Брњеварац: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Жељко Брњеварац: Да о свему пред судом што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Жељко Брњеварац: Говорити истину и све оно што је.

Председник већа: Познато нећу прећутати. Добро хвала Вам. Као што сам рекао Ви сте овде давали у више наврата, испитивани и тада сте дали свој исказ јел остајете при тим изјавама које сте дали 09.05.2007. и 12.12.2011.године?

Сведок Жељко Брњеварац: Остајем, колико се сјећам, дуго је времена.

Председник већа: Колико се сећате. Јел можете да поновите. То се ради о догађајима који су се десили у првој половини 1991.године у Тењу, овде се води поступак за ова два лица због ратног злочина против цивилног становништва и ратног злочина против заробљеника. Догађај у Тењу то је убиство 11 лица и нестанак шест лица која су биали тада у то време у Тењи и убиство Киша који је био заробљен. Шта вам је познато у вези тога, јел можете да испричате шта знате.

Сведок Жељко Брњеварац: Једино што се сјећам и знам у вези Киша да је доведен тамо код киносале, он је био мртав, то је било ујутро рано, то сам чуо, тамо сам био, био сам близу као стражар горе на.

Председник већа: Приђите само мало ближе.

Сведок Жељко Брњеварац: И друго ништа Вам не могу рећи.

Председник већа: Где сте били стражар?

Сведок Жељко Брњеварац: Био сам на тој ОТП-ова послуга горе на кату, скроз на крају.

Председник већа: И тад сте само чули да је он убијен, нисте видели, не знате ко је то урадио.

Сведок Жељко Брњеварац: Он је донешен тамо, тамо није убијен нег је донешен.

Председник већа: Па где?

Сведок Жељко Брњеварац: Донешен је тамо знате.

Председник већа: Где у двориште, у послугу, где?

Сведок Жељко Брњеварац: И рекли су ја нисам њега ишо да видим, покривен је био а рекли су да је то то.

Председник већа: Добро. Ако буде лакше, ево сад ће Вам постављати питања тужилац, онда и друге странке у поступку па ћемо да разјаснимо оно што сте изјавили ако постоје неке недоумице, изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан, значи Ви сте били стражар, да ли се сећате који је то месец, датум?

Сведок Жељко Брњеварац: Тамо негде седми месец, ја мислим тако.

Заменик тужиоца: Седми месец.

Сведок Жељко Брњеварац: Можда и гријешим.

Заменик тужиоца: Па ево ја ћу да Вас подсетим у односу на избијање сукоба у Тењи 07.07.1991.године, да ли можете сад да ми прецизирате када сте то били стражар, да ли после тог 07.07?

Сведок Жељко Брњеварац: Па негде...

Заменик тужиоца: Или пре?

Сведок Жељко Брњеварац: Ја мислим тамо негде крајем шестог, почетком седмог.

Заменик тужиоца: Добро и да ли се сећате у односу на Ђуру Киша неких детаља, мислим сем овошто сте нам описали да је доведен и убијен да ли знате шта се догодило?

Сведок Жељко Брњеварац: Не детаља него једино да је...

Заменик тужиоца: Шта сте сазнали?

Сведок Жељко Брњеварац: То је мрак био, то је ноћна смјена била, ја сам видио да је, рекли су, причали су доведен је тај и тај покривен је и ништа друго ја о њему не знам.

Заменик тужиоца: Нити можете да нам прецизирате, јел тако?

Сведок Жељко Брњеварац: Не могу, не могу, кад нисам.

Заменик тужиоца: Добро и у односу на Божу Видаковића да ли се сећате шта сте изјавили 2011.године 12.12? Да ли се сећате, да сте чули по причи да је он повезан са ликвидацијом Ђуре Киша?

Сведок Жељко Брњеварац: Ко, Божо?

Заменик тужиоца: Да, Божо Видаковић, па Вас ја питам јесте Ви чули да је он повезан са том ликвидацијом?

Сведок Жељко Брњеварац: Чуј, то се причало, а сад то не мора бити истина или нешто, ја то не могу потврдити ни ништа, то је рекла казала.

Заменик тужиоца: Је ли можете да нам кажете где се то причало, и од кога сте Ви чули?

Сведок Жељко Брњеварац: Не, то Вам не могу рећи, то су оно у пролазу се каже или нешто, али ја сада не могу рећи ко је то рекао и шта, то вам ја не могу.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесте Ви одлазили у штаб Територијалне одбране Тење током јула?

Сведок Жељко Брњеварац: Па не, не.

Заменик тужиоца: Не.

Сведок Жељко Брњеварац: Био сам тих пет, шест дана сам био на тој стражи и онда сам отишао у везу, у везу у штаб и био сам на вези тако да ја нигде нисам ишао.

Заменик тужиоца: А где је била веза?

Сведок Жељко Брњеварац: Веза је била у тој старој школи.

Заменик тужиоца: Која је то улица тадашња?

Сведок Жељко Брњеварац: Маршала Тита.

Заменик тужиоца: И само ме још један детаљ занима Ви сте такође 2011. године, да ли, ајде почећемо овако да ли познајете Жарка Чубрила?

Сведок Жељко Брњеварац: Да, овако мало нисам са њим никад овако контактирао да се знамо, али знам.

Заменик тужиоца: Знате га значи, да ли сте га виђали у Тењи?

Сведок Жељко Брњеварац: Па виђао сам га пар пута, тако у пролазу, ја сам био у том вези тако да ја нисам нигде ишао.

Заменик тужиоца: Значи рекли сте после пет, шест дана на стражарском месту Ви одлазите у везу?

Сведок Жељко Брњеварац: Да, да.

Заменик тужиоца: Која се налази у штабу у Маршала Тита је ли тако?

Сведок Жељко Брњеварац: Да.

Заменик тужиоца: Јесам то добро разумела?

Сведок Жељко Брњеварац: Да.

Заменик тужиоца: И онда кажите ми како сте то видели Жарка Чубрила обзиром да 2011. говорите да сте га видели и када је обитељ Думанчић водио у ову кућу где је био импровизовани затвор у улици Стеве Кукића? Да ли се сећате?

Сведок Жељко Брњеварац: Је, тако је. Он је њих само, он је кроз ту улицу прошао ја сам видио тих двоје, троје што је он са њима био и отишао је тамо, је ли, а ја сам био у улици тако да ја не могу ништа овако да кажем.

Заменик тужиоца: Разумела сам, а кажите ми.

Сведок Жељко Брњеварац: Они су сви живи и они су сада у Тењи.

Заменик тужиоца: А кажите ми у којој то улици сте их видели?

Сведок Жељко Брњеварац: То је Раде Кончара улица, бивша Раде Кончара.

Заменик тужиоца: Јесте Ви тада били стражар или сте били у вези?

Сведок Жељко Брњеварац: Не, био сам код куће, тамо ми је кућа.

Заменик тужиоца: Али шта сте, коју сте?

Сведок Жељко Брњеварац: Био сам слободан.

Заменик тужиоца: Добро, али коју дужност сте обављали, само ме то занима у то време, стражарску или ту у оквиру везе?

Сведок Жељко Брњеварац: Е онда сам, да, то је био почетак, био сам стражар тамо али нисам био на дужности.

Заменик тужиоца: Разумела сам. Толико, хвала Вам.

Председник већа: Одбрана изволите. Сачекајте има још, не Ви. Тужилац је сада завршио са испитивањем, сада ће Вам одбрана поставити питања само Ви сачекајте.

Адв. Бранко Димић: Добар дан господине Брњеварац, за Вас неколико кратких питања, углавном се односе на овај период јул, август, лето 1991. године, реците ми да ли се сећате из тог времена, да ли сте чули неке приче о томе да је Бошко Сурла повезан са убиством Ђуре Киша?

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате шта је Бошко Сурла био у то време?

Сведок Жељко Брњеварац: Он је био у то време у полицији, у полицији је био.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате какво је задужење и да ли је нека задужења имао Миле Јајић у то време?

Сведок Жељко Брњеварац: Он је био у територијалној одбрани, цивилној заштити.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли се сећате тада да ли сте виђали Бранислава Кнежевића?

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате ко је Бранислав Кнежевић?

Сведок Жељко Брњеварац: Ако је тај једини што је у Тењу онда знам ко је ако је тај, али нисам га ја овако.

Адв. Бранко Димић: Бране Кнежевић је ли га познајете?

Сведок Жељко Брњеварац: Да, познајем га.

Адв. Бранко Димић: Да ли се сећате да је он 1991. године био хапшен од стране?

Сведок Жељко Брњеварац: Не, не знам.

Адв. Бранко Димић: Да ли познајете Лазара Радишића?

Сведок Жељко Брњеварац: Кога?

Адв. Бранко Димић: Лазара Радишића?

Сведок Жељко Брњеварац: Знам.

Адв. Бранко Димић: Да ли знате његов надимак?

Сведок Жељко Брњеварац: Знам ко је, али не знам.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли Ви знате нешто о томе да ли тај човек има неке психичке проблеме или је психички болестан?

Сведок Жељко Брњеварац: Не знам, не.

Адв. Бранко Димић: Нисте никада чули да је радио нешто необично?

Сведок Жељко Брњеварац: Не, нисам чуо.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли знате случајеве заробљавања хрватских војника у борби, да се то догађало у то време 1991. године?

Сведок Жељко Брњеварац: У борби?

Адв. Бранко Димић: Да ли сте чули за такве случајеве?

Сведок Жељко Брњеварац: Па чуо сам да је један мали, а то је младић наводно 16 година има, тако сам чуо да је се усудио проћи линију Антуновац и доћи у Тење, ја сам то чуо, али и касније сам чуо да је тај момак да су га пустили, да са њим није се ништа догодило, то што сам ја, што сам чуо.

Адв. Бранко Димић: Реците ми да ли познајете Милована Радусиновића Ферка?

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Адв. Бранко Димић: И реците ми још једно питање, да ли знате за неке случајеве да су Хрвати измештани из својих кућа, они који су становали у кућама близу линије? Да ли знате за такве случајеве да се то дешавало?

Сведок Жељко Брњеварац: Не знам, да су неки наводно одведени за Осијек, то сам чуо, али не знам ко и близу линије, то не знам.

Адв. Бранко Димић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Изволите.

Сведок Жељко Брњеварац: За Осијек да су их одвезли за Осијек, али не знам тачно ко је и шта је.

Председник већа: Окривљени имате питања? Сада ће Вам се обратити окривљени, представите се.

Опт. Божо Видаковић: Жељко ја сам Божо Видаковић. Поставио би само једно питање зато што нисам добро разумио, ниси био близу микрофона, ко је донешен мртав у двориште?

Сведок Жељко Брњеварац: Види оно што сам ја сада изјавио као довежен је мртав, покрит и рекли су, говорило се да је то та и та особа, то је мрак био, то је било ујутру рано.

Опт. Божо Видаковић: Да ли се то односи на Киша Ђуру?

Сведок Жељко Брњеварац: Ја нисам видио и не могу да кажем да је то та особа јер ја нисам видио, тако сам чуо.

Опт. Божо Видаковић: А јеси чуо да је то Ђуро Киш доведен мртав ту?

Председник већа: Јесте знали ко је особа довежена мртва?

Сведок Жељко Брњеварац: Говорили су да је Ђуро Киш, а да ли је да ли није ја то не могу.

Опт. Божо Видаковић: Добро, само толико.

Председник већа: Изволите Чубрило. Представите се само.

Опт. Жарко Чубрило: Жељко добар дан, Жарко Чубрило је овде.

Сведок Жељко Брњеварац: Добар дан.

Опт. Жарко Чубрило: Ја би се само мало осврнио на почетак ових затвора на ту тему, 2007. године 09. маја 2007. године сведочио си кажеш распоређен сам као стражар на осигурању затвора који се прво десетак дана налазио у улици Бранка Радичевића у кући Стеве Кукића, а потом је премјештен у.....

Сведок Жељко Брњеварац: Бранка Радичевића, него Раде Кончара.

Опт. Жарко Чубрило: Ја читам сада ја не знам улице, углавном кућа је Стеве Кукића, а потом је премјештен у кино салу, моје питање гласи можеш ли се сјетити и објаснити нам када си то почетком или већ кад распоређен код Стеве Кукића?

Сведок Жељко Брњеварац: То је био почетак, али не могу се сјетити датума.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, значи почетак јула мјесеца.

Сведок Жељко Брњеварац: То је шести мјесец или почетак седмог, сада вам ја не могу.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, добро. И након десетак дана премјештен у кино салу је ли тако „Партизан“?

Сведок Жељко Брњеварац: Па тако је ваљда.

Опт. Жарко Чубрило: Јеси се ти као стражар исто преселио из тог затвора у кино салу тамо на чување те послуге и тако даље, ту значи на то обезбеђење?

Сведок Жељко Брњеварац: Тако је, да.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, кажеш да си укупно стражарио на том месту у послузи и ту код кина 7 дана?

Сведок Жељко Брњеварац: Око 7 дана.

Опт. Жарко Чубрило: Добро, у то време каже у кино сали док си тамо стражарио било је затворено 10-так особа од којих се сјећаш Мате Нађа, брачног пара Вука, Фрањо Бертањоли и Андрија Мудри, је ли то тачно?

Сведок Жељко Брњеварац: Тако је, је.

Опт. Жарко Чубрило: Реци ми док си ти цирку 7 дана отприлике држао тамо стражу, је ли се сећаш догађања да су неке друге људе довозили, да ли се сећаш ко је других тих пет у укупно 10 колико си, сећаш се?

Сведок Жељко Брњеварац: Ово колико сам ја изјавио можда је и било али док сам ја био у смејенама, ово што знам што сам рекао.

Опт. Жарко Чубрило: И задње питање молим те, док си држао ту стражу тих цирку 7 дана, да ли си сведочио у неком случају да се долазило возилима, било комбијима, камионима и тако даље и притвореници ти цивили одвозили док си ти био тамо?

Сведок Жељко Брњеварац: Не. У кино сали не, док сам ја био не.

Опт. Жарко Чубрило: Уреду хвала, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Ево сада ћу Вам се ја као председник већа надовезати, овде сте рекли каже видели сте Жарка Чубрила да је водио обитељ Думанчић, како је био обучен, је ли се сећате Жарко Чубрило? Шта је имао од оружја, шта је имао од униформе?

Сведок Жељко Брњеварац: Ја мислим да није био у униформи, не могу вам.

Председник већа: Добро, само Вас питам је ли имао или није, значи мислите да није био у униформи, добро.

Сведок Жељко Брњеварац: Не знам.

Председник већа: У овом, овој кући Стеве Кукића, ко је још доводио људе, ко је доводио мештане ту? Каже видели сте Жарка Чубрила, јесте видели неког другог?

Сведок Жељко Брњеварац: Само за то знам.

Председник већа: Само за то знате.

Сведок Жељко Брњеварац: И он их је само привео, он је само са њима дошао, то сам ја видио из улице и ништа више.

Председник већа: Овде сте сада рекли да сте видели увече да је што се тиче Киша, Ђуре Киша био прекривен плахтом, међутим овде сте рекли у Вашем исказу који сте дали 09.05.2007. године, да сте видели да је по мраку био убијен Мато Нађ и да су њега прекрили?

Сведок Жељко Брњеварац: Да.

Председник већа: Јесу то исти догађаји у исто време се десили или касније? Јесте то видели или сте видели за Киша, Ђуру Киша?

Сведок Жељко Брњеварац: Ја сам видио само да је био покривен и рекли су да је Киш, ја га нисам видио.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Брњеварац: А за Мату, Мату знам.

Председник већа: То је ово што остајете, добро. Пуномоћник оштећених има нека питања? Има, изволите.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Добар дан, Марина Кљајић, пуномоћник оштећене Ивке Трајковић. Молим Вас хоћете ли ми рећи да ли знате особе Ивана Валентића, Марију Церенко, Ану Хорват, браћу Валентић, Фрању Бурча?

Сведок Жељко Брњеварац: Марију знам.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Молим Вас хоћете ли се примакнути мало микрофону не чујем Вас, нисам Вас чула.

Сведок Жељко Брњеварац: Да.

Председник већа: Рекли сте Марију Церенко знате је ли тако?

Сведок Жељко Брњеварац: Да.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Имате ли неких сазнања шта се са њом десило?

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Никаквих. Јесте можда чули неке приче у Тењи?

Сведок Жељко Брњеварац: То је давно било.

Председник већа: Само приђите ближе микрофону.

Сведок Жељко Брњеварац: Добро. Нешто се причало у вези са њима али не знам шта је, је ли мајка или нешта, оно али не знам овако ништа, не могу вам ништа децидно навести.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Па шта се то причало нешто?

Сведок Жељко Брњеварац: Па наводно да је ли одвежена или убијена или не знам шта, не могу вам ја рећи.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Док сте Ви држали стражу тамо испред кино дворане, да ли се тамо налазила у то време неко од ових лица које сам Вам?

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Нису.

Сведок Жељко Брњеварац: Не.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Уреду, хвала. Немам више питања.

Председник већа: Ако нема нико више никаква питања, да отпустимо овог сведока.

Констатује се да се отпушта сведок Жељко Брњеварац.

Нека уђе сведок Чеда Вукашиновић. Добар дан.

Сведок ЧЕДОМИР ВУКАШИНОВИЋ

Сведок Чедомир Вукашиновић: Добар дан.

Председник већа: Колико видим ви нисте Чеда него Чедомир Вукашиновић, је ли тако, то Вам је право име?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Тако је.

Председник већа: Е добро.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Да.

Председник већа: Овде имамо написано само Чеда па, Ваши лични подаци имамо од 12.07.2007. и од 13.12.2011. је ли се изменило нешто у личним подацима од 13.12.2011. године, име, презиме, место становања, година рођења, све је остало исто је ли тако?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Све је исто остало.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику од 13.12.2011. године.

Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, то Вам је јасно. Исто тако овде постоји текст заклетве, ја ћу Вам прочитати текст заклетве Ви поновите за мном, заклињем се својом чашћу.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Да ћу све пре судом што будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Чедомир Вукашиновић: И да оно што ми је познато нећу, ништа нећу прешутити.

Председник већа: Добро. Овде се води поступак против овде окривљених, ја мислим да Боже Видаковића и Жарка Чубрило због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против заробљеника, то су догађаји који су се десили у првој половини 1991. године у месту Тења, Ви сте већ два пута давали свој исказ, је ли остајте при свему ономе што сте тада рекли?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Остајем.

Председник већа: Је ли можете да мало објасните где сте Ви тада били, која је била Ваша улога, шта сте Ви тада радили, видим да сте држали стражу, где сте држали, да ли Вам је познато нешто у вези ових лица која су нестала, а овде се ради да је убијено 11 лица у првој половини можда их познајете па ћу Вам прочитати њихова имена Иван Валентић, Марија Церенко, Ана Хорват, Катица Киш, Пера Мамић, Јосип Медвед, Стипе и Јелица Пенић, Јосип Продановић, Владимир Валентић и Фрањо Бућар, као и да су шест лица која су касније нестала, то су били Марија и Марко Кнежевић, Манда Бановић, Фрањо Фучек, Недељка, Елизабета и Андрија Готовац, који су били у кући Пере Ћосића у Тењу у улици Бранка Радичевића, а касније се њихов траг губи, где се они касније налазе и ексхумирани су у гробници Бетин Брод, док за ова остала лица нису ни пронађена, као и за убиство Киш, шта Вам је познато у вези тога, је ли имате нека сазнања?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па од тих, па не, осим што познајем тога нашег поштар Јосип.

Председник већа: Медвед.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам како се презива.

Председник већа: Медвед.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Е тако, једино њега сам познавао, а ове друге особе не, само њега да.

Председник већа: Шта сте тада радили, који је био Ваш?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ја сам био затворски чувар на пар мјеста, то је било код Стеве Кукића, у нашој улици две, три куће од моје куће, и био сам у кино сали затворски чувар и у амбуланти пријашњој што је била здравствена амбуланта, значи то је 10-так, 15 метара једно и у двору, на три мјеста значи сам био.

Председник већа: При чувању ове страже јесте видели, јесу доводили нека лица, изводили нека лица?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не, нисам никог осим Мате Матичара од Кукића.

Председник већа: Добро, имате нешто да додате од онога што сте раније рекли?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Немам ништа.

Председник већа: Добро, онда ћемо боље да Вам постављају питања, прво ће Вам поставити питање тужилац, а онда и остале странке у поступку. Изволите, заменик тужиоца.

Заменик тужиоца: Добар дан. Заменик тужиоца, Снежана Станојковић.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Добар дан.

Заменик тужиоца: Значи били сте стражар у Тењи 1991. године, према вашим изјавама које сте до сада дали кажете 2007. након тога, значи након у кући и Кукићевој пребачен сам за стражара у затвор који је био смештен у кино дворани, је ли се сећате да сте то изјавили?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли можете да ми прецизирате када је то тачно било обзиром да немамо када сте то пребачени, па ја ћу Вас потсетити везано за 07. јул па нам определите када сте то пребачени пред кино дворану у односу на 07. јул вероватно се сећате шта се догодило 07. јула 1991. године?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не сећам се ја сад датума баш прецизно.

Заменик тужиоца: Па да ли можете да нам кажете да ли је то било пре 07. јула да сте пребачени у кино дворану или после 07. јула? Сећате се догађаја од 07. јула?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам шта се десило 07. јула.

Заменик тужиоца: Не знате када је избио оружани сукоб у Тењи, када је почео.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам 07. знам да су барикаде поставите 30. чини ми се. 01.07. уствари а не 07.07.

Заменик тужиоца: И шта се после десило?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам онда даље.

Заменик тужиоца: Не знате, не сећате се уствари?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не, не сећам се.

Заменик тужиоца: Али ајте онда ако се сећате 01.07. кад сте онда били у кино сали? Пре 01.07.?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не, нисам ја 01.07.

Заменик тужиоца: Или после?

Сведок Чедомир Вукашиновић: То је било значи онда после можда 15-так дана кад се затворило село.

Заменик тужиоца: Значи онда сте прешли.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Прво смо били код Кукића, тако код Кукића смо били, можда сам био једно 3-4 дана у сменама.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Чедомир Вукашиновић: И после тога смо пребачени у кино салу тамо.

Заменик тужиоца: Када Ви долазите да стражарите у кино сали, је ли има некога затвореног у кино сали?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ми нисмо видјели никог ми који смо стражарили тамо, јер наше...

Заменик тужиоца: Да, али јасно ми је да Ви нисте видели, али мене занима да ли сте знали да има неког унутра, шта сте Ви стражарили?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Знали смо да има, знали смо да има, знали смо да има и наше је било ако случајно треба да иду на ВЦ или нешто доведемо полицију и полиција одрађује тај дио посла, а ми смо стражарили значи око тога затвора и полиција је била тамо у једној згради.

Заменик тужиоца: Кажите ми је ли ишао неко у ВЦ док сте Ви били на стражи?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Молим?

Заменик тужиоца: Је ли ишао неко у ВЦ док сте Ви били на стражи?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не.

Заменик тужиоца: Говорите да је била полиција?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Полиција била да у тој здравственој тој амбуланти.

Заменик тужиоца: Одакле Вам сазнања о полицији, јесте Ви били стражар у оквиру полиције?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Молим?

Заменик тужиоца: Јесте Ви били стражар у оквиру полиције?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не чујем. Па ми смо стражарили и за полицију и за затвор, не, када је то било једно поред другог, ако знате сада кино сала је 10-так метара од здравствене амбуланте у тој.

Заменик тужиоца: То знам.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Значи полиција је одсела у здравственој амбуланти, а затвореници су били у кино сали тамо.

Председник већа: А где сте Ви били у полицији или у територијалној одбрани?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Ми смо били у дворишту.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви били у полицији или у територијалној одбрани Тења?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Ма нисам ја био, нисам ја у полицији, у Територијалној одбрани.

Заменик тужиоца: Ви сте били у Територијалној одбрани је ли тако?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Тако је.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми да ли у оквиру Ваших смена које сте имали као стражар испред кино дворане, да ли су ту долазила нека лица, мештани Тења, припадници територијалне одбране, да ли се сећате да ли је неко долазио испред кино дворане?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не. Не.

Заменик тужиоца: А кажите ми да ли познајете Божу Видаковића и Жарка Чубрила?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па познајем.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате шта.....

Сведок Чедомир Вукашиновић: Божу познајем овако из виђења, а Чубрила знам прије је давао грађевинске дозволе за изградњу кућа и то, па знам преко родитеља својих, а и виђао сам га тамо.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате да ли сте током те прве половине јула виђали Божу Видаковића и Жарка Чубрила у Тењи?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па виђао сам можда, сада да ли је то прва половина ја не могу сада рећи, али у току ратног периода виђао сам их.

Заменик тужиоца: Је ли знате шта су они били у Тењи?

Сведок Чедомир Вукашиновић: За Чубрила не знам конкретно какву је функцију, а Божо чини ми се да је био тамо од Велике Баре тамо валда је био неки командир, шта је, за организирање тих стража и тако.

Заменик тужиоца: Ко је то био?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Божо, Божо Видаковић, чини ми се да је тамо, тамо му је кућа и тамо станује негде па значи највероватније да је тамо нешто био, међутим ја нисам никад са њим долазио у контакт нити сам ја разговарао са њим и тако. Ја га и прије рата познајем овако само површно, нисам никад долазио са њим.

Заменик тужиоца: Да ли сте накнадно сазнали шта се догодило са заробљени м лицима из кино дворане?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли се међу стражарима причало шта се догодило?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ништа конкретно. Знамо само за тог Нађа да је убијен тамо а ово друго ништа.

Заменик тужиоца: Не знате ништа?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Нађ тај један што је био тамо у затвору, јер моје две комшије су биле на стражама и онда сам од њих то сазнао, али ништа конкретно нисам овако за остале, чак и не знам ни ко је био у тим затворима, кажем осим Мате Матичара којег познајем, једино њега знам а ове друге, ове што сте Ви набројали ниједног нисам видио да је био код затвора и да је био у затвору уствари.

Заменик тужиоца: А кажите ми колико сте Ви били стражар временски?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па био сам ја можда до осмог месеца чини ми се или деветог сада ја не знам, касније сам пребачен на прву линију на Загребачку, а после тога сам у резерву отишао.

Заменик тужиоца: А кажите ми је ли све време било затворених лица у кино дворани док сте Ви били стржар?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па већ када у двору када сам дошао више није било никог, био је један тамо и то....

Заменик тужиоца: А када сте дошли?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Молим?

Заменик тужиоца: Када сте дошли у двор?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ја мислим да је то било осми мјесец, седми мјесец, осми мјесец чини ми се, е после тога сам кад сам, после тога су ваљда укинати затвори и онда сам прешао у везу, био сам у вези месец и по дана и онда сам добио позив од војске и онда сам био, отишао сам у резерву и ту сам био четири и по месеца.

Заменик тужиоца: И све време док Ви стражарите испред кино дворане, унутра се налазе заробљеници, је ли знате то или не?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не могу вам ја сад рећи оно, сад ја не знам ни ко је био ни колико их је било ни, ја нисам ни хтјео да идем близу врата и да ја прислушкујем разговоре и то све, тако да ја, навероватније да је било некога чим смо стражарили тамо.

Заменик тужиоца: Хвала. Толико.

Председник већа: Одбрана има питања?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Нити је излазио, нити је малтретиран, нити је доведен нити је одведен.

Председник већа: Добро, само да Вам постави питање, нешто да се слика за оне, изволите, изволите.

Адв. Бранко Димић: Питање за сведока, реците ми молим Вас да ли се сећате да ли је комунално предузеће имало бели комби?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Да ли је имало бели комби?

Адв. Бранко Димић: Да, комунално предузеће?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Ја то сада не знам.

Адв. Бранко Димић: Ништа, немам питања. Хвала.

Председник већа: Изволите, има још неко?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам вам то рећи.

Председник већа: Представите се.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић. Чедо ја би те питао, ти си стари тењац, је ли ти знаш Лазара Радишића?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Лазара?

Опт. Божо Видаковић: Радишића?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не знам, како му надимак можда?

Опт. Божо Видаковић: Луди Лаза.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Знам га. Па он је моје годиште, можда мало млађи од мене.

Опт. Божо Видаковић: Јесте, да, да. А за чега он није служио војску, он је био ослобођен од службења?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ја то не знам ти рећи.

Опт. Божо Видаковић: А због чега су га звали Луди Лаза?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Нисам те чуо.

Опт. Божо Видаковић: Због чега су га звали Луди Лаза, извини.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па ваљда зато што је био такав јебига, не знам, не знам шта да ти кажем.

Опт. Божо Видаковић: Па добро је ли радио нешто у селу што не доличи?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Па не знам ти ја рећи, он је био једно време чини ми се на тенковима возач па када је, па је то напустио због страха неког и шта ја знам ето колико знам, а прије рата је радио у Електро-Осијеку као чистач, ето једино га ја тако познајем, више из Електро-Осијека јер сам и ја тамо радио, а у току рата ја нисам са њим контактирао, знаш тако да не знам шта је он какву је он функцију имао, шта је дјеловао и шта је радио.

Опт. Божо Видаковић: Добро, добро. Хвала.

Председник већа: Питања још има неких? Пуномоћник оштећених? Само ево ја ћу поставити једно питање, овде сте рекли да сте били стражар и да сте стражари испред, јесте видели некад да ли су некад ту испред кино дворане долазили неки камиони да ли су људи излазили, вођени у те камионе, враћани, како су они довођени?

Сведок Чедомир Вукашиновић: Не, нисам видио.

Председник већа: Ништа нисте од тога видели. Да ли неко има неко питање? Нема. Ништа, хвала Вам што сте приступили у суд, што сте сведочили, можете да идете.

Сведок Чедомир Вукашиновић: Хвала и вама.

Председник већа: Отпушта се сведок Чедомир Вукашиновић.

Сада би требао да буде сведок Богдан Угрица.

Сведок БОГДАН УГРИЦА

Председник већа: Добар дан господине Угрица, је ли се чујемо?

Сведок Богдан Угрица: Добар дан, чујемо се.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете, то вам је јасно јел тако? Ми овде имамо Ваше личне податке јер сте били испитивани као сведок у Жупанијском суду у Осијеку 26.09.2007. и 14.12.2011. године, ту сте тада дали и своје личне податке, да ли има неких измена у Вашим личним подацима име, презиме, место боравка, становања, нема, све је остало исто?

Сведок Богдан Угрица: Нема никаквих промена.

Председник већа: Овде окривљеног Божу Видаковића и Жарка познајете или не познајете?

Сведок Богдан Угрица: Познајем.

Председник већа: Јел нисте у завади с њима, нисте у сродству?

Сведок Богдан Угрица: Не.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам сада прочитати текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Богдан Угрица: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Богдан Угрица: Да ћу све што пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Богдан Угрица: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Богдан Угрица: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Ви сте упознати када сте били испитивани 14.12.2011. године да се овде води поступак против ова два лица, односно Боже Видаковића и Жарка Чубрила због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против ратних заробљеника, тада вам је речено да се то дешава о догађајима у првој половини 1991. године у Тењу. Тада сте дали своје исказе и 26.09.2007. да ли има неких измена од онога што сте тада рекли? Да ли остајете при свему што сте тада рекли?

Сведок Богдан Угрица: Нема измена.

Председник већа: Можете ли нам рећи у Вашем излагању шта сте тада радили, где сте били? Нешто од тога.

Сведок Богдан Угрица: Ја сам као учесник Територијалне одбране радио у центру везе као радио телеграфиста. У тој просторији сам једно време и спавао јер сам био избегао из своје куће.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате тих догађаја, почетак борбе око Тење која се десила, да ли сте имали сазнања шта се десило са Ђуром Кишом, са овим људима који су касније убијени? Да ли имате нека непосредна сазнања или сте чули преко некога? Ето то Вас питам.

Сведок Богдан Угрица: Нисам био присутан, нити сам видио. У борби 07.07. био сам рањен и отишао на лијечење у село Боботу.

Председник већа: Колико сте дуго били у Боботи?

Сведок Богдан Угрица: Па једно 15-20 дана.

Председник већа: После тога сте се вратили назад је ли тако?

Сведок Богдан Угрица: Да.

Председник већа: Добро. Онда ћемо ако вам је лакше да вам поставе питања, поставити питања тужиоца, а затим и друге странке у поступку. Изволите тужиоце.

Заменик тужиоца: Дobar дан. Заменик тужиоца Снежана Станојковић. Господине Угрица, давали сте изјаве у два наврата 2007. и 2011. године тако да ћу ја везано за то само да вам поставим тачно питања и пре свега ме занима, значи током тих првих исказа Ви сте рекли да сте били рањени и да сте једно 10 дана после тога се вратили. Сад кажете 15-20, па Вас сад питам да ли сте се вратили после 10, 15 или 20 дана уколико можете да нам кажете?

Сведок Богдан Угрица: Не могу Вам рећи јер немам никакав докуменат о томе, а датума се не сећам.

Заменик тужиоца: Не, мислим да ли се сећате, како Ви оцењујете, колико сте могли бити одсутни?

Председник већа: Да ли сте лежали једну недељу, две недеље, три недеље?

Сведок Богдан Угрица: Чим ми се указала прилика да се вратим, вратио сам, јер ми је малољетни син и матер били у селу.

Заменик тужиоца: Јако нам је то битно јер овде се, имамо тачно одређен датум и време и да видимо да ли Ви можете да будете меродавни на те околности и да ли сте били присутни у Тењи кад су се одиграли догађаји који су оптужницама окривљенима стављени на терет, из тих разлога Вас питам, значи свакако сте били одсутни бар седам дана, јел?

Сведок Богдан Угрица: Више, ја мислим више.

Заменик тужиоца: Више. Кажите ми онда кад сте се вратили Ви сте значи добили конкретно задужења у оквиру територијалне одбране?

Сведок Богдан Угрица: Тако је у центру везе.

Заменик тужиоца: Кажите ми у вашим исказима Ви кажете да сте чули да су била затворена одређена лица у кино дворани, кад сте то чули?

Сведок Богдан Угрица: Па чујте, увек су људи навраћали, пролазили, као ови људи који су радили са мном.

Заменик тужиоца: Да ли можете да кажете који су то људи радили са Вама, од кога сте то чули?

Сведок Богдан Угрица: Ма не, то су чисто разговори међу људима, па се чује.

Заменик тужиоца: Знате господине Угрица, нестало је више цивилних лица, не може то бити кроз разговор, кажите ми шта се причало тачно, шта сте Ви тачно сазнали?

Сведок Богдан Угрица: Причало се да су људи приведени и затворени у кино сали. И још у неким подрумима у приватним кућама, а нити знам те људе, нити знам чије су куће.

Заменик тужиоца: Ништа не знате. Кажите ми да ли знате Катарину Церенко?

Сведок Богдан Угрица: Не.

Заменик тужиоца: У којој улици сте Ви живели у Тењи?

Сведок Богдан Угрица: У Новом насељу, ја сам у Тење дошао '78. године.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли знате Божу Видаковића и Жарка Чубрила?

Сведок Богдан Угрица: Видаковића знам из виђења, а Жарка врло слабо знам.

Заменик тужиоца: Да ли сте кад сте се вратили то после рањавања у Тењу, да ли сте виђали Жарка Чубрила и Божу Видаковића?

Сведок Богдан Угрица: Нисам их виђао јер сам боравио у центру везе, најпре сам радио сам, па ми је дежурство било даноноћно.

Заменик тужиоца: Значи нисте излазили. Где вам је била смештена веза?

Сведок Богдан Угрица: У књијници у мјесној заједници.

Заменик тужиоца: Јесте ли имали неке састанке у оквиру те везе?

Сведок Богдан Угрица: Из почетка не.

Заменик тужиоца: А кад је почело?

Сведок Богдан Угрица: Почело је кад су вршене припреме за ослобађање насеља, онда сам направио план за кориштење радио веза.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли познајете Тинтора?

Сведок Богдан Угрица: Нисам разумио?

Заменик тужиоца: Да ли познајете Илију Тинтора?

Сведок Богдан Угрица: Из виђења.

Заменик тужиоца: Да ли сте са њим евентуално разговарали о дешавањима везано за цивилна лица у Тењи?

Сведок Богдан Угрица: Мрежа веза је била окол по селима али ко је радио на тим уређајима није ми познато.

Заменик тужиоца: Да ли сте лично разговарали?

Сведок Богдан Угрица: Не сјећам се.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Сведок Богдан Угрица: Хвала и Вама.

Адв. Сима Кнежевић: Добар дан господине Угрица, имам само једно питање за Вас. Ви сте дали изјаву 14.12.2011. пред Жупанијским судом у Осијеку и између осталог рекли сте следеће: „Чуо сам да је затворенике из овог импровизованог затвора из кино дворане возио наведени Мацакања у Даљ или Борово Село. За наведеног се причало да је убио своју прију“, овај део што сам цитирао „за наведеног се причало да је убио своју прију“ да ли можете нешто више рећи о томе од кога сте чули, како сте чули?

Сведок Богдан Угрица: Чуо сам од његове жене.

Адв. Сима Кнежевић: Од чије жене?

Сведок Богдан Угрица: Мацакање Милана.

Адв. Сима Кнежевић: Она Вам је то саопштила?

Сведок Богдан Угрица: Да.

Адв. Сима Кнежевић: Добро, хвала. Немам више питања.

Председник већа: Има ли још неко питања?

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Замолило бих Вас само да се вратите на овај детаљ да разјаснимо, да ли сте од Мацакањине жене чули да је Мацакања убио своју прију или да се прича да је убио своју прију?

Сведок Богдан Угрица: Поновите питање.

Председник већа: Питање је да ли сте чули да се прича да је убио или Вам је она директно рекла да је Мацакања убио прију? Ето то је питање.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Тако је.

Сведок Богдан Угрица: Жена је директно рекла у разговору.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Да је њен муж убио прију?

Сведок Богдан Угрица: Да.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: У реду, немам више.

Председник већа: У ствари њену мајку, је ли тако? Не.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Не, прију.

Председник већа: Не, то је ћеркина свекрва.

Сведок Богдан Угрица: Ћеркина свекрва.

Пуномоћник оштећених Марина Кљајић: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Ви сте рели да сте били у вези, морам да вас питам колико је то људи радило у вези тамо? Је ли то био неки велики центар везе?

Сведок Богдан Угрица: Најпре сам радио сам док нисам окупио екипу који су имали положен радио-телеграфски испит.

Председник већа: Добро.

Сведок Богдан Угрица: Касније је нас радило шест.

Председник већа: Шест, добро, да знамо. Чланови већа немају питања. Ако нема више питања, хвала Вам што сте приступили.

Отпушта се сведок Богдан Угрица.

Сад би требало да се позове сведок Симо Бекић. Ми овде не видимо јер слика се блокирала, ако може некако режија да покуша да одблокира слику.

Сведок СИМО БЕКИЋ

Председник већа: Добра дан, да ли се чујемо господине Бекићу?

Сведок Симо Бекић: Да, Бекић Сима.

Председник већа: Извињавам се ја нисам укључио микрофон, сад се чујемо. Господине Бекићу, Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговорите на питања која Вас, односно вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ви сте у више наврата испитивани пред Жупанијским судом у Осијеку и то је 13.07.2007. године и 14.12.2011. године, тада сте дали Ваше личне податке, да ли су Вам лични подаци остали исти, име, презиме, место боравка, све је то исто од 2011., нема измена?

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Приђите мало ближе микрофону да би Вас чули.

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Хвала.

Са личним подацима као на записнику од 14.12.2011. године. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве, дужни сте да се закунете, сем ако има неких проблема да не желите. Текст заклетве гласи, Ви понављајте за мноштво. Заклињем се својом чашћу. Поновите то што Вам ја кажем. Заклињем се својом чашћу. Реците. Кажите заклињем се својом чашћу, да ли разумете шта Вам говорим?

Сведок Симо Бекић: Да, сад може.

Председник већа: Заклињем се својом чашћу, реците то.

Сведок Симо Бекић: Бекић Симо.

Председник већа: Не, не. Ја ћу Вам прочитати текст заклетве Ви реците да ли се заклињете.

Сведок Симо Бекић: Добро, Ви прочитајте, пошто слабо чујем.

Председник већа: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Да ли се заклињете?

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Позвали смо Вас овде у својству сведока у вези догађаја у Тењи првој половини 1991. године. Овде се води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила да су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против заробљеника, то су догађаји из '91. рекао сам Тење, Ви сте већ два пута давали Ваш исказ, да ли има нешто да се измени од онога

што сте тада рекли, да ли остајете при свему што сте рекли пред Жупанијским судом у 2007. и 2011.?

Сведок Симо Бекић: Тамо што сам оно реко у Жупанијском суду у Осијеку.

Председник већа: Остајете при томе, добро.

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Колико видим, Ви не чујете добро, је ли тако?

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Добро. Онда је најбоље да Вам постављамо питања па ћемо кроз питања да и Ваш исказ утврдимо шта сте знали, а шта нисте. Изволите, тужилац ће да Вам постави питања.

Заменик тужиоца: Добар дан. Снежана Станојковић заменик тужиоца за ратне злочине. Да ли ме чујете господине Бекићу?

Сведок Симо Бекић: Да, чујем, чујем.

Заменик тужиоца: Сећате се да сте давали већ изјаве везано за догађаје у Тењи током 2007. и 2011. године пред Жупанијским судом у Осијеку? Да ли се сећате тога?

Сведок Симо Бекић: Чујем, чујем, сад ћу ја вама то рећи од почетка сам до ја сам био на стражи код заробљеника у Тењи код кина, дворане кина, то се звало, па сам онда отале отишо у Југословенску народну армију, па сам се вратио из Југословенске народне армије и онда сам ишао на загребачку на стражу. После те загребачке имао сам саобраћајну несрећу и онда сам развозио храну.

Заменик тужиоца: Хвала Вам за тај одговор, али мене само занима док сте били стражар испред кино дворане па бих Вас молила да се фокусирамо на то да би што пре завршили оно што мене занима, јесте ли разумели?

Сведок Симо Бекић: Да.

Председник већа: Само мало ближе микрофону.

Заменик тужиоца: Кажите ми док сте били стражар испред кино дворане, рекли сте нико није доведен док сте били стражар, да ли се сећате тога?

Сведок Симо Бекић: Па ја док сам био на стражи онда није никога ни доводио ни одводио, нити је неко некога убио у то вријеме, а за остало вам не могу гарантовати ни рећи о томе ништа.

Заменик тужиоца: А да ли је неко обилазио тај затвор, долазио, да ли се нешто дешавало док сте Ви били у смени?

Сведок Симо Бекић: Па нисам видео да се нешто овако дешавало док сам ја био у смјени.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесу ли цивилна лица излазила из затвора?

Сведок Симо Бекић: Молим?

Заменик тужиоца: Јесу ли цивилна лица излазила из затвора?

Сведок Симо Бекић: Па јесте, док сам ја био на стражи изводило се напоље и давало им се јести, а шта је било послјије и која како смјена ја то не могу вам рећи.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли се сећате ко је био затворен?

Сведок Симо Бекић: Молим?

Заменик тужиоца: Да ли се сећате ко је био затворен?

Сведок Симо Бекић: Па не могу се баш сјетити свију јер нисам их све ни познавао, знам овај Церенко па, сад вам ја то не могу набројати али знам само ту жену, па добро било је и неких Срба унутри у том затвору.

Заменик тужиоца: А кажите ми да ли Ви познајете Ивана Валентића?

Сведок Симо Бекић: Не.

Заменик тужиоца: А Ану Хорват, Катицу Киш?

Сведок Симо Бекић: Не.

Заменик тужиоца: Перу Мамић?

Сведок Симо Бекић: Е Мара ако је Церенкова онда је познајем, њу познајем.

Заменик тужиоца: Не, ово је Пера Мамић. Јосип Медвед?

Сведок Симо Бекић: Не.

Председник већа: Поштара јел познајете?

Заменик тужиоца: Поштара званог Медо, да ли се сећате тога?

Сведок Симо Бекић: Њега знам али нисам га видио у затвору.

Заменик тужиоца: Значи нисте га видели?

Сведок Симо Бекић: Не.

Заменик тужиоца: Рекли сте током ваших исказа да сте се морали пријавити у ТО Тења.

Сведок Симо Бекић: Да.

Заменик тужиоца: Јесте ли у оквиру ТО Тења држали стражу испред кино дворане?

Сведок Симо Бекић: У кино дворани?

Заменик тужиоца: Да, јесте ли се Ви пријавили у ТО Тења па сте онда ишли да стражарите?

Сведок Симо Бекић: Ја сам живио у Тењу, недалеко можда од тога кина једно 500 метара.

Заменик тужиоца: Добро, да ли ме разумете, јесте ли се прво пријавили у ТО Тења па онда држали стражу?

Сведок Симо Бекић: Не, кад је то почело све онда сам ја нисам нигде био, е онда је дошла наредба и команда је дошла да се мора ићи на стражу и сви морају ићи способни на стражу су морали ићи, е онда су мене пребацили у тај затвор и да ја чувам те затворенике.

Заменик тужиоца: Је ли то било у оквиру територијалне одбране Тења?

Сведок Симо Бекић: Да.

Заменик тужиоца: То сам Вас питала. Током ваших исказа, тачније 2007. рекли сте „Не знам куда и шта им се догодило“, мислећи на цивиле, али кад сте Ви били у смени кад сте држали стражу да ли их је неко одвео? Пошто не знате куда али да ли знате ко их је одвео?

Сведок Симо Бекић: Ја сам реко да сам даво стражу тамо ид а нисам видио кад су доводили, кога су доводили и кад су одводили, али кад год сам дошо на стражу тамо је дошло нових затвореника.

Заменик тужиоца: Кажите ми јесте ли између стражара разговарали ко се унутра налази?

Сведок Симо Бекић: Па то се можда дешавало, на пример, ја сам радио од шест до 14, од 14 до 22, значи четвобригадни систем, како да вам кажем је био, е онда у том периоду, не могу ја вама рећи јел то било кад је било друга смјена или кад је била ноћна смјена, ја вам то не могу рећи, само кад год сам дошао на стражу видио сам нова лица и видио сам тамо ди су у затвору.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Одбрана изволите. Окривљени да ли имате питања? Немам ни ја питања. Да ли пуномоћник има питања? Хвала вам што сте дошли, можемо да вас пустимо. Можете да идете, хвала. Завршено је Ваше испитивање.

Нека сада уђе Зденко Матић.

Сведок ЗДЕНКО МАТИЋ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Зденко Матић: Добар дан.

Председник већа: Госодине Матић, ја сам судија Драган Мирковић. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, ваше блиске сроднике може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ви сте дали своје личне податке 05.01.2012. да ли се изменило нешто у Вашим личним подацима име, презиме, место становања, није? Све је остало исто?

Сведок Зденко Матић: Не.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као од 05.01.2012. године.

Ја ћу Вам прочитати текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Зденко Матић: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Зденко Матић: Да ћу све што пред судом будем питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Зденко Матић: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Зденко Матић: И ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Као што смо овде рекли давали сте 03.09.2007. године изјаву и 05.01.2012. године, да ли има нешто да се измени од онога што сте тада рекли, да ли има да се дода нешто ново?

Сведок Зденко Матић: Нема ништа.

Председник већа: Нема ништа да се дода. Овде познајете Божу Видаковића и Жарка Чубрила или не познајете?

Сведок Зденко Матић: Божу из виђења, а Чубрила не.

Председник већа: Нисте с њима у завади нити у сродству?

Сведок Зденко Матић: Не.

Председник већа: Не. Да ли знате можда шта су они тада радили ту, да ли вам је познато или вам није познато?

Сведок Зденко Матић: Па Чубрила не познам.

Председник већа: Само мало ближе микрофону да Вас чујемо.

Сведок Зденко Матић: Чубрила не познам, а Божу сам видио у пар наврата само у том периоду рада, мислим.

Председник већа: Да, јер ово су догађаји у лето 1991. године у Тењи.

Сведок Зденко Матић: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зденко Матић: Пошто је мени, кретање нам је било ограничено, колко смо оно шо смо видјели успут, ништа друго.

Председник већа: Да ли вам је познато нешто о лицима која су се налазила у притвору у кино дворани, лицима која су била притворена у кућама? Не?

Сведок Зденко Матић: Видио сам једно привођење само.

Председник већа: Да ли знате ког су приводили?

Сведок Зденко Матић: Марију Церенко.

Председник већа: Ко је приводио? Да ли знате које лице је привело?

Сведок Зденко Матић: Знам.

Председник већа: Ко?

Сведок Зденко Матић: Приводила су је двојица Станић Милан и Челић Жељко.

Председник већа: И онда је одведена у кино дворану?

Сведок Зденко Матић: Не знам ди је одведена али су је ставили у ауто црвени, полу кеди онај и одвезли су је, е сад гдје су је одвезли.

Председник већа: То из њене куће су је одвезли?

Сведок Зденко Матић: Није из куће, пошто нису били паркирали пред њеном кућом већ пред мојом кућом, тј пред суседном, оно само нас цеста дијели али су по њу отишли пјешнице и довели је.

Председник већа: Добро. Сада ће тужилац да Вам постави питања па онда и други учесници ако имају да поставе. Изволите.

Заменик тужиоца: Добар дан. Заменик тужиоца Снежана Станојковић. Кажите ми господине Матићу, Ви сте током давања Вашег исказа рекли да сте били затворени, да ли се сећате кад сте били затворени?

Сведок Зденко Матић: Да. Од 01.07. закључно са 19.04.1992. од 01.07.'91.

Заменик тужиоца: Све време сте били затворени?

Сведок Зденко Матић: Не затворени, мислим у селу радили смо тамо.

Заменик тужиоца: Радили сте.

Сведок Зденко Матић: Мислите што сам био затворен баш у затвору?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок Зденко Матић: Био сам на један дан.

Заменик тужиоца: Да ли можете да ми кажете који је то дан био?

Сведок Зденко Матић: То вам точно не могу рећи, знам да је било, случај је био, дан је био кошовит и требала се некаква муниција истоварати за тенкове и онда после тога сам ја завршио у затвору.

Заменик тужиоца: И само сам превидела да ли Вас је председник већа питао да ли сте у то време значи током лета '91. у Тењи виђали Божу Видаковића и Жарка Чубрила?

Сведок Зденко Матић: Жарка Чубрила не познам, можда сам га и видио али не знам ко је, али овога сам видио у три-четири наврата можда.

Заменик тужиоца: Где сте га то видели?

Сведок Зденко Матић: На улици.

Заменик тужиоца: Толико, хвала.

Председник већа: Одбрана да ли има питања? Нема. Имате Ви. Изволите, само се представите.

Опт. Божа Видаковић: Господине Зденко интересује ме само пикап што су превозили као Челић и Станић ову Церенко, које је боје био да ли се сјећаш тога?

Председник већа: Рекао је.

Сведок Зденко Матић: Црвене, а задњи дио је био бијели, значи она кабина је бијела.

Опт. Божа Видаковић: Добро, хвала.

Председник већа: Да ли има још неко питања? Пуномоћник оштећеног? Нема. Хвала вам што сте приступили у Жупанијски суд да би дали свој исказ. Можете да идете, захваљујемо се још једном. Довиђења.

Констатује се да се отпушта сведок Зденко Матић. Нека уђе сведок Иван Готовац.

Сведок ИВАН ГОТОВАЦ

Председник већа: Добар дан господине Готовац, да ли ме чујете?

Сведок Иван Готовац: Да.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Исто тако, прво ћемо да узмемо Ваше личне податке, што се тиче личних података видим да сте били дали изјаву пред Жупанијским судом у Осијеку 11.07.2007. године, то је једини исказ Ваш који имамо, да ли се изменило нешто у Вашим личним подацима име, презиме, место где станујете?

Сведок Иван Готовац: Не. Мјесто становања једино, вратио сам се у Тењу..... кад сам давао изјаву.

Председник већа: Пише овде Тења, овде пише В. Мачека 135, је ли та улица?

Сведок Иван Готовац: Е тако је, тако је.

Председник већа: Значи то је остала та улица која је била. Овде окривљене познајете, то су Божа Видаковић и Жарко Чубрило, да ли их познајете или не?

Сведок Иван Готовац: Познам.

Председник већа: Познајете. Да ли сте у завади с њима или у сродству? Молим?

Сведок Иван Готовац: У сродству нисмо, сусјед је Видаковић, а овај мало даље.

Председник већа: Добро али их знате и нисте у завади никаквој?

Сведок Иван Готовац: Нисмо били, не знам шта ће ми рећи сад.

Председник већа: Добро, то ћемо ћути, али до сад нисте били.

Сведок Иван Готовац: Не.

Председник већа: Знате зашто сте овде позвани, овде се води поступак против ова два лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против заробљеника, ради се о догађајима који су били у првој половини 1991. године, односно током лета 1991. године. Ви сте тада дали овај исказ пред Жупанијским судом, да ли има нешто да се дода од онога што сте рекли тада?

Сведок Иван Готовац: Ја сам дао исказ онај што сам чуо од њихових бораца, од њихових људи, ја нисам могао знати ништа.

Председник већа: Добро, јесте ли сазнали у међувремену нешто ново у вези Ваших родитеља и брата?

Сведок Иван Готовац: Нашао сам родитеље, сахранио сам, али оца сам сахранио без главе и без ноге, а прича пуно сам чуо и сад кад бих понављао али већином се водило на Божу Видаковића да је он убио моје родитеље.

Председник већа: Испричајте нам то што сте чули, ево сад је прошло, Ви сте 2007. дали овај исказ који ја овде имам. Ви сте изашли из Тење је ли тако? Остали су ваши родитељи и ваш брат?

Сведок Иван Готовац: Брат мој је инвалид стопостотни, отац је радио у Немачкој, дошо је из Немачке по маму и по брата и после тога више није ни изашо из Тење и по причама свим Божо Видаковић, Подбарац Радослав и неки, најгоре је то што су ти људи што су мени причали они су пун клинац њих већ помрло, па се то сад може подбацивати овако, онако али доста је њих помрло који су причали и што су говорили ко је шта направио, гдје је шта направио.

Председник већа: Добро. Према Вашим сазнањима шта су вам ти људи рекли шта се десило са вашим родитељима и братом, ко их је извео, где су изведени, шта се десило, где су били затворени?

Сведок Иван Готовац: Па реко ми је Владо Пипула да је мог оца и матер и брата да је извео Божо Видаковић и Радослав Подбарац и да су их водили и враћали у пар наврата.

Председник већа: Где су их водили?

Сведок Иван Готовац: Не знам, знам да су оца водили на рад, брат је био стопостотни инвалид и њега су водили исто на рад и матер су водили исто као да копа кромпир и глупости то што се у пољопривреди радило. Не знам, шта да кажем више, прича милион се чује, молим?

Председник већа: Ви остајете при ономе што сте рекли код истражног судије што сте дали у исказу у Осијеку?

Сведок Иван Готовац: Да.

Председник већа: Добро. Онда боље да Вам поставе питања тужилац и остале странке у поступку. Изволите.

Заменик тужиоца: Немам питања, хвала.

Председник већа: Изволите, има питања одбрана.

Адв. Бранко Димић: Бранко Димић, адвокат. Председниче, Ви сте споменули ову изјаву коју је, председник већа, извињавам се, да ли имате изјаву од 04.01.2012. године, исто Жупанијски суд?

Председник већа: Ја је овде немам, вероватно је.

Адв. Бранко Димић: Ја ћу морати њу да цитирам и да онда по њој да питам.

Председник већа: Нисам овде, вероватно. Хвала.

Адв. Бранко Димић: Имам питање за сведока, Бранко Димић, адвокат, добар дан, господине Готовац.

Сведок Иван Готовац: Добар дан.

Адв. Бранко Димић: Желим Вас питати нешто у вези ове изјаве коју сте дали 04.01.2012. године, Жупанијски суд у Осијеку. Претпостављам да је то последња изјава коју сте давали у вези ове ствари. Тада сте описали и прочитаћу један део, „мени је познато да Вероника Крешо није хтела примити у кућу мога брата и због тога са њом немам комуникацију“. Да ли можете мало детаљније и ближе да нам објасните, шта се то догодило, па она није хтела њега примити, како је до тога дошло? Шта знате уопште у вези са тим и зашто сада немате комуникацију са њом?

Сведок Иван Готовац: Знам то, зато што, ево и писма пред собом, што је Божо Видаковић написао писмо мојој тетки Вероники, то ми је тетка и његовом првом суседу. И он је написао писмо и по том писму је он навео, молим?

Адв. Бранко Димић: Наставите, наставите.

Председник већа: Слушамо Вас ми.

Сведок Иван Готовац: И Божо Видаковић је написао писмо Мирку Крешу, тетку, из којег, имам га пред собом и по томе сам неке ствари, значи од Боже Видаковића који је написао писмо. По томе сам дао исказ тај.

Адв. Бранко Димић: Јесте Ви то проверавали после код Креше Веронике и код Мирка? Шта су Вам они рекли о томе?

Сведок Иван Готовац: Само су сажимали раменима и каже, да је, боље ћеш знати ако ти буде, мислим, Божо да је још неке писао, каже, па узми и то друго писмо, али нисам успео доћи до њега, тамо ти пише све.

Адв. Бранко Димић: Али када сте то причали са њима, са Вероником и са Мирком Крешо, јесу они Вама објашњавали да се то никада није ни десило или су хтели рећи, или су потврдили да се то догађало?

Сведок Иван Готовац: Они нису потврдили мени ништа, само су сажимали раменима и плакали.

Адв. Бранко Димић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Изволите, да ли има још неко питање?

Опт. Божо Видаковић: Имам ја.

Председник већа: Ево само укључите микрофон.

Опт. Божо Видаковић: Господине Иване, ја сам Божо Видаковић.

Сведок Иван Готовац: Реци.

Опт. Божо Видаковић: Па ћу ти поставити нека питања. Ја сам написао то писмо, то је истина и ја сам хтео Андрију да дам код њих и твоје родитеље, да буду сигурни. Јеси чуо ти можда да сам ја Креше извукао из затвора и Станиславу и још једног Хрвата? Када су били затворени да сам ја њих ослободио из затвора?

Сведок Иван Готовац: Није ми нико рекао то, али ово, ти кажем Божо.

Опт. Божо Видаковић: Значи, ја сам хтео твоју, драге воље, Кнежевиће сам оне довео да буду сви на окупу, да их више не може нико да хапси. Они су то одбили, јер они ће бити сведоци у овом поступку. Значи, ти не знаш да сам ја хтео Андрију да ставим код њих, а они нису хтели да га приме знаш? Мени то није јасно.

Сведок Иван Готовац: Не знам, ја сам чуо пуно прича, Божо.

Опт. Божо Видаковић: Добро, реци ми онда, добро, имаш у писму све, то ја све признајем што сам написао. Треба да ми дигнеш споменик, али није битно. Ја ту.

Сведок Иван Готовац: Имам писмо, али прочитао сам ја и писмо што си ти Јози Кнежевићу послао.

Опт. Божо Видаковић: Јози Кнежевићу?

Сведок Иван Готовац: Да.

Опт. Божо Видаковић: То је фалсификат, то Јози Кнежевићу ја да пошаљем писмо? Узмите графолога па видите да ја немам везе, тај Јозо није нормалан човек, то је измислио, ја никада нисам видео Немачке у свом животу и такве ствари, Валентиће

знам, да је Влада Пипула убио тога Тому Валентића, тај Владо Пипула, да ли је он за тебе нормалан човек био? Хајде ми реци као човек.

Сведок Иван Готовац: Не.

Опт. Божо Видаковић: Није, јел да није?

Сведок Иван Готовац: Не.

Опт. Божо Видаковић: Ето видиш, то ми је врло битно, значи он је убио тог Валентића, сада ћу ја да кажем, а мене је, ја многе ствари нисам, ја сам га само видео да је у „Лади“ Божан и да му је истргао пушку код како се зове онај ковач тамо и овај био је јак човек, истргао му је пушку и из малокалибарског пиштоља га убио. Хоћу дознати ко је био возач те „Ладе“. Значи није тај један од Валентића настрадао оно у затвору, у кино-дворани, већ да га је Владо Пипула убио, тај што ти кажеш да није нормалан. Друго, значи ја сам хтео, твоји су родитељи били фини људи. Ја сам морао да их изместим, реци ми молим те, да ли си ти звао своју кућу телефоном, пошто сам ја телефон?

Сведок Иван Готовац: Да.

Опт. Божо Видаковић: Јеси?

Сведок Иван Готовац: Јесам, и јавио ми се Душко Капетан на телефон и рекао, изволите, четнички штаб.

Опт. Божо Видаковић: Е видиш, значи то је исто битно.

Сведок Иван Готовац: Душко Капетан ми се јављао и јављао ми се Шутин.

Опт. Божо Видаковић: Де ми реци, да није можда твој рођак се јављао, Ферко звани?

Сведок Иван Готовац: Није то мој рођак.

Опт. Божо Видаковић: Не знам.

Сведок Иван Готовац: Ферко јесте се јавио, јесте.

Опт. Божо Видаковић: И тада је рекао да је штаб код тебе у кући?

Сведок Иван Готовац: „Да, изволите, четнички штаб“, јер Ферко, Цицко, не Цицко, већ овај Шутин.

Опт. Божо Видаковић: Добро, а да ли ти знаш да је Ферко, да сам ја рекао да мора родитељи твоји зато што су били војска твоја на Бетин Двору, да се изместе, а он каже да су већ измештени код Тосића Пере, да је он то измислио?

Сведок Иван Готовац: Не, они су измештени били у моју кућу другу.

Опт. Божо Видаковић: Добро, хајде. Онда, реци ми, да ли ти знаш, када су били код Пере Ћосића, где су пребачени, у који други затвор су они пребачени, касније у који?

Сведок Иван Готовац: Одатле су одведени и убијени, колико ја имам сазнања.

Опт. Божо Видаковић: Значи нису били у кино-дворани?

Сведок Иван Готовац: Не знам.

Опт. Божо Видаковић: Молим?

Председник већа: Не зна, не зна да ли су били у кино-дворани.

Опт. Божо Видаковић: А не зна, а добро, да ли знаш можда, значи ја сам лично побио твоје родитеље?

Сведок Иван Готовац: По причама кажу да си ти и Радослав Подбарац.

Опт. Божо Видаковић: Ако је тај Владо Пипула теби рекао, а ти њега сматраш да није нормалан човек, онда како можеш да повежеш?

Сведок Иван Готовац: Рекао ми је Слчак то и овако поједини још људи.

Опт. Божо Видаковић: Јесу они то видели, па чекај, не разумем, да ли су они то видели или су чули?

Сведок Иван Готовац: Ја не могу ништа рећи, ја нисам био тамо и не могу ја, ја кажем, чуо сам прича милион.

Опт. Божо Видаковић: Слушај, ми смо били добри пре рата, ми смо рекли.

Сведок Иван Готовац: Јесмо и помогао сам ти када су радили на викендици на кући и суседи смо били и све то.

Опт. Божо Видаковић: Јесте, јесам ја теби рекао да ће доћи до гужваре, јесмо причали заједно нас двојица, ти као Хрват, ја као Србин и нека иде свако на своју страну. Значи, ја сам био дужан да изместим твоје родитеље зато што нису могли ради тога телефона да буду тамо, зато што је имао војску хрватску 300 метара испред твоје куће, на Бетин Двору. Е сада, да ли има један живи сведок да је видео то, знаш? Ја хоћу да мене суд осуди, ако сам ја починио то дело, али ако сам ја побио твоје родитеље, негде у башти, па их преносио, па ова каже баба, та прекопута.

Сведок Иван Готовац: Моји су убијени на Бетин Двору.

Опт. Божо Видаковић: Ево видиш, на Бетин Двору, ови кажу једни у Бачви. Друга ствар, да ли су твоји родитељи били затворени код Пере Ћосића у кући и слободно се кретали и радили послове те што ми кажеш ти?

Сведок Иван Готовац: Каже да су били затворени и да се долазило по њих да иду у радне водове и то.

Опт. Божо Видаковић: Ко је дошао, питај ту.

Сведок Иван Готовац: Од брата, тату.

Опт. Божо Видаковић: Питај ту, како се зове, Гајдашевићку, да ли сам ја долазио да водим људе да раде послове и задатке или неко други и шта смо причали?

Сведок Иван Готовац: Па, Милева је нешто ти причала, Гајдашевић.

Сведок Иван Готовац: Да, али ко их је водио, да раде, јесам ли ја био задужен да распоређујем радне задатке и ко их је водио? Ја не кажем да они нису ишли у радни вод, ишао је и Мирко Крешо у радни вод са твојим оцем покојним. Значи питај Мирка Крешу, жив је човек, нема везе што нисте у добрим односима, зато што није примио тога твога брата и твоје родитеље, они би остали живи. Они су исто рекли, ко је ставио неке бомбе, сада су признали. Да ли се можда сећаш, уназад пет, шест дана, када сам ја јавио полицији да долазим ја у Хрватску, шта је било у Тењи, пре пет дана, шта су радили специјалци? Је ли било опкољено село пре пет дана од специјалаца?

Сведок Иван Готовац: Знам када је запаљена застава и када је Влада Пипула запалио на бензинској пумпи заставу.

Сведок Иван Готовац: Добро, то знаш, то смо радили, видели смо, то је Пипула запалио, то знаш врло добро. Ја сам га извадио из затвора осијечкога, али ја говорим за пет дана сада уназад, да ли су биле специјалне снаге блокирале село Тењу, специјалци?

Сведок Иван Готовац: То први пут чујем.

Опт. Божо Видаковић: Пре пар дана?

Председник већа: Чекајте, пре пар дана, чега, говоримо о давно прошлом времену.

Опт. Божо Видаковић: Добро, говоримо.

Председник већа: Кажете, пре пар дана, од ког догађаја?

Опт. Божо Видаковић: Они су тражили да дођем слободно тамо, полиција је дошла код моје сестре у кућу.

Председник већа: То је нешто друго, сада причамо о.

Опт. Божо Видаковић: Човек је мени рекао, мене нешто занима све живо.

Председник већа: Добро, што Вас занима, то је нешто друго.

Опт. Божо Видаковић: Мене занима још једино то, као човек ти, да кажеш, да се распиташ, од ових који, немој ми сада Сврачак је мртав. Да ли је тај био нормалан, Сврачак? Хајде по твојем, реци ми.

Сведок Иван Готовац: Па Сврачак ми је први рекао.

Опт. Божо Видаковић: Е сада ми реци, да ли је тај Сврачак био нормалан у селу, хајде молим те, реци ми, као човек?

Председник већа: У ком смислу да ли је био нормалан?

Сведок Иван Готовац: Да ли је он био нормалан, да ја говорим да ли је био нормалан или није, ни за Владу Пипулу ни за овога, да ли је нормалан или ненормалан.

Опт. Божо Видаковић: Коју су они странку заступали, припадали? Како су били обучени тај Сврачак, рецимо?

Председник већа: Добро, пустите се сада странке, вратимо се ми на ово што је предмет, нећемо сада о организовању странака, о Вашем доласку. Чули сте шта је испричао сведок, како је имао сазнање, Ви сте му поставили питања.

Опт. Божо Видаковић: Људи мртви, како ја могу, ја говорим, човека, пошто је он сада тамо, хајдемо, идемо испочетка и да видимо, да ли је тај Божо Видаковић стварно, а не Раде Четник, звани Сврачак и Владо Пипула пијандура и сада те двојице нема, значи да молим човека да се он то боље распита.

Председник већа: Колико сам ја разумео до сада, ниједан од ових сведока.

Сведок Иван Готовац: Радослав Подбарац и Ви да сте водили.

Председник већа: Ето то је чуо.

Опт. Божо Видаковић: То сам и ја сада уписао овде да смо водили. Уписао сам ја и да сам ја и Радослав Подбарац у вези тог Радослава Подбарца, ја немам везе са њим никакве, везују ме и за Киша и за овог и за онога. Значи он је био код мене.

Сведок Иван Готовац: Знаш ме добро, знам те добро. Сада ми реци, да бог да никада немао среће.

Председник већа: Добро, немојте сада да се кунемо, нема.

Сведок Иван Готовац: Да бог да сањао онај рат цели живот.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам се заклео тако, ја не признајем ову заклетву што суд даје. Ја сам рекао да се закунемо у фамилију са децом.

Сведок Иван Готовац: Можемо.

Председник већа: Само тренутак, не, молим вас, немојте да се кунете у децу, нема потребе да се кунете у децу, овде нисмо дошли да се кунемо и да се клеветамо и дајте да завршимо са питањима. Пустите те ваше заклетве.

Опт. Божо Видаковић: Добро, ја сам хтео само да кажем да сам ја.

Председник већа: Немојте да се кунете.

Опт. Божо Видаковић: Он је паметан дечко и он мора да зна да су његови родитељи морали да буду измештени мало даље.

Председник већа: Добро, то сте већ изнели у својој одбрани, то је Ваше, питајте, само питања.

Опт. Божо Видаковић: Немам више ништа да питам.

Председник већа: Немате, хвала. Пуномоћник оштећеног, да ли има нека питања? То је све. Да ли чланови већа имају нека питања? Не. Хвала Вам што сте дошли. Само још нисам питао, да ли истичете одштетни захтев, да ли се придружујете кривичном гоњењу? Не, али истичете одштетни захтев. Хоћете касније да га определите током поступка, је ли тако?

Сведок Иван Готовац: Да.

Председник већа: Хвала велико. И само нисам унео ово да сте, да, видим да грешком у штампању нисмо ставили овај записник од 04.01.2012. године. Остајете и при њему, је ли тако? То је овде где Вам је одбрана поставила питања, то су та два записника на која сте Ви испитивани. Хвала Вам још једном што сте приступили и довиђења. Нека сада уђе сведок Оливер Киш.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се као сведок испита Оливер Киш.

Сведок ОЛИВЕР КИШ

Председник већа: Добар дан, господине Киш. Да ли се чујемо?

Сведок Оливер Киш: Добар дан, да, да.

Председник већа: Чујемо се.

Сведок Оливер Киш: Чујемо се.

Председник већа: Ви сте овде позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења односно материјалне штете. Ви сте дали

своје личне податке када сте били испитивани у суду у Осијеку и то Жупанијском суду у Осијеку и то 03.07.2010. године и 03.01.2012. године. Да ли се променило нешто од Ваших личних података са записника од 03.01.2012. године, где станујете, нема ништа се није променило?

Сведок Оливер Киш: Све је исто.

Председник већа: Све је остало исто?

Сведок Оливер Киш: Све је исто.

Председник већа: Овде се води поступак против Боже Видаковића и Жарка Чубрила због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ратни злочин против ратних заробљеника. Ради се о догађајима из 1991. године. Јесте Ви у сродству са овим или у завади са овим лицима?

Сведок Оливер Киш: Не, нисам.

Председник већа: Ни у сродству, ни у завади, добро. Ја ћу Вам сада прочитати текст заклетве, Ви поновите за мноштво. Заклињем се својом чашћу.

Сведок Оливер Киш: Заклињем се својом чашћу.

Председник већа: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок Оливер Киш: Да у свему што будем пред судом питан.

Председник већа: Говорити само истину.

Сведок Оливер Киш: Говорити само истину.

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Оливер Киш: И да од оног ништа што ми није познато.

Председник већа: Не, што ми је познато, не што није, него што Вам је познато.

Сведок Оливер Киш: Што ми је познато.

Председник већа: Да, нећете прећутати, добро. Ево овако, Ви сте овде дали у два наврата своје изјаве и то, као што сам рекао, 2007. и 2012. године. Да ли остајете при томе што сте тада рекли?

Сведок Оливер Киш: Да, остајем.

Председник већа: Да ли можете да нам укратко кажете, шта се десило са Вашим оцем, како сте сазнали, шта сте сазнали касније, ко је учествовао у његовом убиству?

Сведок Оливер Киш: Мој отац је био у Тењи, када је била та војна акција, ухваћен је 07.07. ту ноћ у улици и одведен је у кино-дворану где је био претучен,

скинут гол до паса и где га је Божо Видаковић убио са метком у потиљак. Пуцао му је у главу, значи с леђа.

Председник већа: То су Ваша сазнања.

Сведок Оливер Киш: То су моја сазнања, значи ја сам 08.07. сазнао да ми је отац убијен и ко га је убио. Сазнао сам значи од људи који су остали у Тењи, значи од тих Срба што су остали у српској војсци, јер ја сам био староседелац, мој отац и мој отац је радио у „Горењу“ и свима њима поправљао машине и то цаба, значи знали су га сви. И мене су знали сви, значи путем моторола су обавестили да је мој отац убијен и да га је убио Божо Видаковић.

Председник већа: Не знате ко се јавио на ту моторолу, ко је био од тих мештана?

Сведок Оливер Киш: Па јавили су се, било је њих пар дечки, био је Подбарац, били су Љепићи, Цвијићи, значи ја сам дете села, нас су знали сви.

Председник већа: Добро, ако немате шта да додате, поставиће Вам питања прво тужилац, а онда и друге странке у поступку.

Сведок Оливер Киш: Може.

Заменик тужиоца: Добар дан, Снежана Станојковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Ја ћу Вас само питати једно, Ви сте 2012. године пред Жупанијским судом у Осијеку изјавили да је на новосадској ТВ пуштен 07. септембра 1991. године снимак заробљавања мог оца. Да ли се сећате тога?

Сведок Оливер Киш: Тако је, 08.07. је био или 07.07. навече или 08.07. ујутру, сада ме немојте држати за реч. Значи било је на „Новосадској телевизији“ овако, била је акција, ухватили смо ту староседеоце, ухватили смо гардисту Киша, који је касније и убијен. Значи то је било на „Новосадској телевизији“ и тетка ми је била у Платичеву, значи то ми је тетка рекла две године исто касније и то све има у архиви „Новосадске телевизије“. Значи то све постоји.

Заменик тужиоца: Хвала Вам, толико.

Председник већа: Изволите.

Адв. Бранко Димић: Бранко Димић, адвокат. Добар дан, господине Киш, имам само два питања. Нешто сте већ говорили о томе, када сте били испитивани 2012. године у јануару пред Жупанијским судом. Колико сам разумео, Ви сте били присутни ексхумацији тела Вашег оца?

Сведок Оливер Киш: Тако је.

Адв. Бранко Димић: Да ли можете да се сетите, молим Вас, да ли сте запазили том приликом неке друге ране на његовом телу, осим ове коју сте сада споменули?

Сведок Оливер Киш: Видите, нисам могао запазити ране, када су биле кости на лобањи се виделе, значи у потиљку се видела рупа од метка, значи, а остале су кости биле. Мој је отац значи имао чир и његови зуби су се кварили од меса, према доле, значи ја сам одмах препознао да је то био мој отац, на руци му је био мој сат који сам му ја поклониио. Значи, на костима ја нисам могао видети ништа, али на лубањи је била рупа од метка, то сам видео.

Адв. Бранко Димић: Реците ми, тај сат који сте препознали, је ли био оштећен и колико је био оштећен?

Сведок Оливер Киш: Стакло је пукло, а коже није било, вероватно је иструлела, кожу нисам видео. Значи, видео сам сат који је уништен.

Адв. Бранко Димић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Добро, да ли имате још нека питања? Изволите, представите се.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам Божо Видаковић који је убио наводно твога оца. Господине Оливере.

Председник већа: Питања, само питања.

Опт. Божо Видаковић: Па питам човека, да ли Ви конкретно знате човека који је видео да сам ја убио Вашег оца Ђуру? Ја сам са њим био од првог до осмога разреда, ишао у школу.

Председник већа: Добро, не тражим ја да сада Ви објашњавате где сте ишли у школу, да сте се дружили, него питам.

Опт. Божо Видаковић: Да ли има човек.

Председник већа: Ево разумели смо питање.

Сведок Оливер Киш: Да има човек, Ви сте се хвалили да сте га убили и то могу, могу потврдити и потврдити људи када сте га одвели, када сте га убили. Значи, ја сам 08.07. сазнао, сазнао да сте га Ви убили.

Опт. Божо Видаковић: А када сам га убио?

Сведок Оливер Киш: Значи, путем мотороле сам сазнао и рекао сам ко, значи рекли су ми Ваши суборци су ми рекли, ко је убио мога оца.

Опт. Божо Видаковић: А где сам га убио? Мислим, одакле сам га водио?

Сведок Оливер Киш: Молим? Водили сте га из кино-дворане.

Опт. Божо Видаковић: Куда сам га водио?

Сведок Оливер Киш: Па вероватно на стрељање, нисте га водили у сватове.

Опт. Божо Видаковић: Значи нисам га водио из команде у кино-дворану, већ сам га водио из кино-дворане на стрељање?

Сведок Оливер Киш: Тако је.

Опт. Божо Видаковић: А да ли можда знате, из чега је пуцано у Вашег оца приликом ексхумације?

Сведок Оливер Киш: Па ако је пуцано у главу, вероватно је пуцано из пиштоља. Да сте пуцали из калашњикова или из аутомата, главе му не би било.

Опт. Божо Видаковић: Да, да, а у ком делу и на чему је био тај метак што је пуцато?

Сведок Оливер Киш: Био је у потиљку, био је у потиљку, значи пуцао си му с леђа, пошто ниси човек, да пуцаш човеку у лице, него си пуцао с леђа.

Опт. Божо Видаковић: Ја никада теби.

Сведок Оливер Киш: А тебе може бити срамота, јер ти је мој тата сто пута у животу поправљао и машине и штедњаке и све ђабе и одрастао си са њим, значи може те бити и стид и стам.

Опт. Божо Видаковић: Чекај да ти ја кажем, само, полако, немој да се жестиш. Ја сам твој тати.

Сведок Оливер Киш: Ја се не вређам, само кажем истину.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам твој тати платио што је он мени радио.

Председник већа: Пустите сада шта је ко радио.

Опт. Божо Видаковић: Само да ти кажем, само да знаш, да ја никада никоме у леђа не бих пуцао. То мораш да имаш у виду.

Сведок Оливер Киш: Ти ниси човек.

Председник већа: Добро.

Сведок Оливер Киш: Ти да си човек, не би убијао невине жене и бабе.

Опт. Божо Видаковић: Е то јесте.

Сведок Оливер Киш: Може те бити срам.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам вас чекао, зато сте прошли.

Председник већа: Молим вас без расправа овде. Питања, рекао сам питања.

Сведок Оливер Киш: Нека ме пита, ја ћу му рећи све. А онда ћу и ја њега после питати нешто.

Председник већа: Не можете Ви да питате, у томе је проблем, што сте Ви овде сведок.

Сведок Оливер Киш: А ја не смем питати?

Председник већа: Ми смо му постављали овде питања.

Опт. Божо Видаковић: Проблем је тај, хоћу да кажеш, ко је видео да сам убио твога оца, име и презиме?

Председник већа: Рекао је да су му јавили моторолом.

Сведок Оливер Киш: Рекао сам да су ми јавили, а и ти знаш пред ким си шта радио.

Опт. Божо Видаковић: Распитај се, човече.

Председник већа: Добро, чули смо. Да ли имате још неко питање?

Опт. Божо Видаковић: Немам.

Председник већа: Немате. То је све? Имате ли Ви неко питање? Пуномоћник оштећених? Нема. Чланови већа? Немају.

Сведок Оливер Киш: Ко, ја?

Председник већа: Не, не. Проблем је у томе што Ви овде не можете да постављате питања, јер сте Ви овде позвани као сведок.

Сведок Оливер Киш: Али добро, могу ли нешто рећи, неvezано за питања.

Председник већа: Можете на крају да кажете још нешто, изволите.

Сведок Оливер Киш: Добро.

Председник већа: Изволите.

Сведок Оливер Киш: Сада могу?

Председник већа: Можете.

Сведок Оливер Киш: Ево овако, значи, жалосно је што је мој отац погубљен од људи са којима је јео и пио. Исто тако, жалосно је што моја деца нису никада видела деду, а он је видео своју унучад. Жалосно је што моја мама нема, прежалосно је зато да би сада мене човек питао нека питања реда ради, а зна све. Само ме занима, како може живети као човек, а толико је људи унесрећено и обитељи и свега, само ме то занима. Да ли се не боји драгог бога.

Председник већа: Разумемо, нема потребе да одговарате на питања, потпуно ми је јасно како се Ви осећате.

Сведок Оливер Киш: Ја нисам човек да неком судим, али могао сам му пресудити 1992. године, веровали Ви то или не. Ја нисам бог да неком узимам животе.

Председник већа: Добро.

Сведок Оливер Киш: Значи, може га бити стид и срам, са његовом децом сам одрастао.

Председник већа: Добро.

Сведок Оливер Киш: Значи, може га бити стид и срам.

Опт. Божо Видаковић: Да ли могу ја да одговорим?

Председник већа: Не, не можете да одговарате, јер ово није питање, ово је он само завршио са својим излагањем. Кажем, жалосно је то што се десило, жалосно је и то што се многим другим то десило, то што се десило Вама и Вашој породици и многим другим породицама, са обе стране и то је све жалосно, али такви су били догађаји. Само ја Вас, рекао сам да не можете Ви да говорите. Нисам Вас питао, да ли се чујемо?

Сведок Оливер Киш: Да, да, чујемо се, чујемо се.

Председник већа: Не видимо се, нешто нам је слика, али сада није битно, што је слика заустављена, то није ни битно. Да ли истичете одштетни захтев у вези смрти Вашег оца и да ли?

Сведок Оливер Киш: Да.

Председник већа: А не знате који износ?

Сведок Оливер Киш: Да, тражим одштетни захтев.

Председник већа: Али не знате који износ, њега ћете одредити током поступка, је ли тако, а можете то и у парници.

Сведок Оливер Киш: Тако је, тако је.

Председник већа: Хвала Вам још једном што сте дошли и што сте сведочили у овом поступку. Можете да идете.

Констатује се да се отпушта сведок Оливер Киш.

Како смо ја мислим завршили са испитивањем свих предложених сведока који су приступили, можемо се одјавити са Жупанијским судом у Осијеку и захвалити се на сарадњи. Довиђења.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац: Поздрав колега, довиђења.

Председник већа: Довиђења, пријатно. Можете да искључите везу са Жупанијским судом у Осијеку. Молим Вас, пустимо само, само да чујемо сада. Овде имамо ове сведоке који нису приступили – Марту Митренко, она има преко 80 година и слабо је покретна, она је рекла да неће моћи доћи, то је исти случај и са Катарином Церенко, која исто не може да приступи због својих година. Саву Липовину исто не можемо пронаћи, имајући у виду да је одсељен са адресе у Силашу. Колико имам информацију, он је негде прешао у Србију, је ли тако? Да ли можемо да потражимо његову адресу преко Уреда за регистар становништва, да покушамо?

Опт. Божо Видаковић: Ја знам у вези њега.

Председник већа: Где је?

Опт. Божо Видаковић: Ја мислим, али немојте ме сто-посто држати за реч.

Председник већа: Укључите микрофон, да можемо да Вас чујемо.

Опт. Божо Видаковић: Ја сам био са њим пре можда једно више од десет година, он има брата Липовину и као питам га где живиш, он ми је рекао да живи у Бечмену, чини ми се, то је негде ту близу.

Председник већа: У Војводини значи? Једино да пробамо да га потражимо. Изволите.

Заменик тужиоца: Судија, ја ћу преко Службе за откривање ратних злочина покушати доћи до његове адресе и доставићу у најкраћем могућем року.

Опт. Божо Видаковић: Ја мислим да је у Бечмену.

Председник већа: Овде нам је остало још, остало је да се, колико видимо, саслушају, испитају у својству сведока, овде смо испитали скоро све, ако смо сагласни, можемо у наставку да прочитамо исказе ових сведока који нису способни да дођу, али то ћемо, добро, то ћемо да завршимо. Остао нам је овде Јово Личина, је ли тако? Он није саслушан и остао је.

Адв. Симо Кнежевић: По мојој евиденцији, ја се извињавам, Мирослав Пенић није саслушан, такође, њега не видим ни да је позван.

Председник већа: Ја мислим да смо прошли пут имали некакав извештај за њега, али погледаћемо, има велики број сведока. Само да видим за Мирослава Пенића.

Опт. Божо Видаковић: Он је Вама послао писмо, колико се ја сећам.

Адв. Симо Кнежевић: 03.07. је требало да буде саслушан.

Председник већа: Добро, ја ћу проверити за ове сведоке који нису испитани, који се налазе у Србији и ови који се налазе у Хрватској, али да видимо, шта ћемо са ова два сведока. Да ли нам је потребна Катарина Церенко да приступи, јер она нема непосредних сазнања, њен исказ можемо и да прочитамо, ако сте сагласни?

Заменик тужиоца: Сагласна сам.

Председник већа: Јесте Ви сагласни? Катарина Церенко, она је само била, она нема непосредних и Марта Митерко, јер неће се појавити, па ако сте сагласни да прочитамо њихове исказе.

Заменик тужиоца: Тужилаштво је сагласно.

Председник већа: Добро, оставићу вам то за следећи, оставићу вам, јер видим да не можете још да се изјасните, па ћу вам оставити за следећи главни претрес, а тада ћемо изводити и писмене доказе који су приложени у списима. Позваћемо још једном сведока Божу овога само да видимо, Јову Личину, јер он нам није дошао ни прошли пут. Значи овако,

Како су данас испитани сви сведоци који су били предложени, који су приступили у Жупанијски суд у Осијеку,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да **СЕ** данашњи главни претрес **ОДЛАЖЕ**.

Опт. Жарко Чубрило: Судија, ја не знам да ли сада упадам у реч, али ја нисам изнео приговор на ово, да не би завршили, па да онда.

Председник већа: Ја сам мислио да нећете. Добро, пре него што одлучимо о заказивању главног претреса, изволите, окривљени Жарко Чубрило.

Опт. Жарко Чубрило: Па приговарам данашњег казивању сведока Звонка Пенића и Вере Перковић. Ниједан од тих сведока данас није дало одговоре на моја постављена питања, са којима сам желео разјаснити шта, где су они то, када су и од кога су чули, нисам добио никакве одговоре и приговарам њиховом сведочењу, да није тачно, у односу на мене што износе, чула, рекла-казала.

Председник већа: Добро, значи остајете? Нових неких примедби још? Нема. Само да Вас питам овако, имамо 03. децембар, не знам да ли неко слави славу Ваведење пресвете Богородице или не, то је црквени празник, зато Вас питам или да померимо све за 04., извињавам се, Ваведење, 03. није. Можемо 03. онда?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се наставак главног претреса заказује за:

03. децембар 2013. године у 9 и 30 часова, у судници број 4, на који позвати сведока:

Јову Личину, са адресе у списима.

Ви сте за кога рекли, за?

Опт. Жарко Чубрило: Мирослав Пенић, он је требало 03.07. да буде саслушан.

Председник већа: Само да видимо, проверићемо за ове и обавестићемо вас у вези осталих сведока, погледаћемо ко није још приступио. Ја мислим да је један од сведока наведено да не може да приступи, само да видим да ли имам тај од 07. Добро, у том тренутку, када завршимо са испитивањем сведока, онда ћемо читати и приложене писмене доказе који су приложени у списима предмета.

Главни претрес је завршен у 12 и 43 минута. Довиђења, за остале ћу вам јавити, ако будемо још имали.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА